

Afrikaans

أفريقاني

مَا لَا يَسَعُ الْمُسْلِمَ جَهْلُهُ

Wat die Moslem nie mag ignoreer nie

Die Geleerde Komitee van die Presidensie va Godsdienstige
Sake vir die Heilige Moskee (al-Masjid al-Haram)
en die Profeet se Moskee (al-Masjid an-Nabawi)

مَا لَا يَسَعُ الْمُسْلِمَ جَهْلُهُ

Wat die Moslem nie mag ignoreer nie

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِرَأْسَةِ الشُّؤْنِ الدِّيْنِيَّةِ بِالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

Die Geleerde Komitee van die Presidensie van
Godsdienstige Sake vir die Heilige Moskee
(al-Masjid al-Haram) en die Profeet se Moskee
(al-Masjid an-Nabawi)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Wat die Moslem nie mag ignoreer nie

Inleiding.

Alle lof behoort aan Allah, die Heer van die wêrelde, en mag vrede en seëninge wees op die een wat gestuur is as 'n barmhartigheid vir die wêrelde, en op sy familie en sy metgeselle en diegene wat sy pad volg en sy leiding geniet tot die Dag van Oordeel. Daarna volg:

Hierdie is 'n kort boodskap wat die belangrikste sake bevat wat die Moslem nodig het in sy geloofsbelydenis, sy aanbidding en sy transaksies. Ons het dit versamel vir die besoekers van die twee Heilige Moskees, sodat hulle met kennis en insig oor hul godsdienssake kan beskik, terwyl ons die Edelmoedige Skenker vra dat dit tot nut sal wees, en dat Hy dit as opregte daade slegs vir Sy onthalwe sal aanvaar. Voorwaar, Hy is die Beste wat gevra kan word en die Grootste op wie gehoop kan word.

In die Naam van Allah, die Allergenadige, die

Altyd-Barmhartige.

Hoofstuk Een:

Dit wat verband hou met die Geloofsbelydenis

Die eerste bespreking: Die betekenis van Islam en sy pilare:

Islam: Dit is die oorgawe aan Allah deur Eenheid (Tawheed), die onderwerping aan Hom deur gehoorsaamheid, en die vrystelling van afgodery en sy mense.

En sy pilare is vyf:

Eerstens: Die getuienis dat daar geen godheid is behalwe Allah nie en dat Mohammed die Boodskapper van Allah is.

Tweedens: Die onderhouding van die gebed.

Derdens: Die gee van die aalmoese.

Vierdens: Die vas van Ramadan.

Vyfdens: Die pelgrimstog na die Heilige Huis vir diegene wat die pad daarheen kan vind.

Die belangrikheid van Eenheid:

Weet dat Allah (die Magtige en Verhevene) die skepping geskep het sodat hulle Hom aanbid en niks met Hom vereenselwig nie. Die Verhevene het gesê:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

"En Ek het die djins en die mense slegs geskep

om My te aanbid." [Muhammad: 19], [Ad-Dhariyat: 56]. En hierdie aanbidding kan nie geken word behalwe deur kennis nie, soos die Verhevene gesê het:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ﴾ (١٩)

"Weet dan dat daar geen godheid is behalwe Allah nie, en vra om vergifnis vir jou sondes en vir die gelowige mans en die gelowige vroue. En Allah ken julle bewegings en julle rusplek." [Muhammad: 19], Hy het dus begin met kennis voor spraak en daad. Die belangrikste wat die Moslem moet leer, is die Eenheid (Tawheed) van Allah (die Magtige en Verhevene); want dit is die bron van die godsdien en sy fondament, En die godsdien staan nie behalwe deur Eenheid (Tawheed) nie, en dit is die eerste plig van die Moslem, en dit is die laaste plig. En Eenheid (Tawheed) is die eerste pilaar van die pilare van Islam wat elke Moslem moet ken en waarvolgens hy moet handel, en dit is vyf pilare, soos dit gekom het in die hadith van Abdullah bin Omar (mag Allah tevrede wees met hulle beide) wat gesê het: Ek het die BoodsAPPER van Allah (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) hoor sê:

«بُني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله،

وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجَّ الْبَيْتِ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ».

‘Islam is op vyf gebou: die getuienis dat daar geen god is behalwe Allah nie en dat Muhammad die BoodsAPPER van Allah is; die verrigting van die gebed; die gee van zakah; die pelgrimstog na die Huis; en die vas van Ramadan.’”¹

Dit is dus verpligtend vir die Moslem om die betekenis van tawhied te leer; dit is om Allah alleen in aanbidding te vereenselwig, En om niemand saam met Hom in Sy aanbidding te vereenselwig nie – nie ’n nabye engel nie en ook nie ’n gestuurde profeet nie.

Die betekenis van “die getuienis dat daar geen god is behalwe Allah nie”:

Dit is dat die dienaar met vaste oortuiging erken dat daar geen ware aanbidde waardige god is behalwe Allah, die Almagtige en Verhewe, nie, En dat hy Allah alleen aanbid en Hom, Verhewe is Hy, uitsonder met alle soorte aanbidding – soos smeekgebed, vrees, hoop, vertrouwe en ander vorme.

Die getuienis word nie verwesenlik behalwe deur twee pilare nie:

Die eerste: die ontkenning van goddelikheid en aanbidding van alles buiten Allah – van alle eweknieë, gode en taghoet.

Die tweede: die bevestiging van ware

¹ Oorgelewer deur al-Bukhari, nr. (8).

goddelikheid en aanbidding vir Allah alleen, sonder enigiets anders buiten Hom, Hy, die Verhewe, het gesê:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"En Ons het waarlik in elke nasie 'n boodskapper gestuur [wat sê]: 'Aanbid Allah en vermy die Taghut (valse gode/die bose).'" [An-Nahl: 36].

Wat betref die voorwaardes van (La ilaha illa Allah), dit is:

Die eerste: kennis wat onkunde uitsluit.

Die tweede: sekerheid wat twyfel uitsluit.

Die derde: opregtheid wat shirk uitsluit.

Die vierde: waarheid wat leuen uitsluit.

Die vyfde: liefde wat haat uitsluit.

Die sesde: onderwerping wat versuim uitsluit.

Die sewende: aanvaarding wat verwerping uitsluit.

Die agtste: ongeloof in dit wat buiten Allah, die Verhewe, aanbid word.

Hierdie voorwaardes moet nagekom en toegepas word, en hulle is saamgevat in die volgende twee verse:

"Kennis, sekerheid, opregtheid en jou waarheid saam *** met liefde, onderwerping en aanvaarding daarvan;

en 'n agtste is bygevoeg: ongeloof van jou in alles

*** buiten die Enige God, van die dinge wat aanbid is.”

Die verwesenliking van die getuienis geskied deur die aanbidding opreg aan Allah, die Verhewe, alleen te wy – sonder enige vennoot; daarom roep ’n mens niemand aan behalwe Allah nie, vertrou op niemand behalwe Allah nie, hoop op niemand behalwe Allah nie, bid tot niemand behalwe Allah nie, en slag nie behalwe vir Allah, Verhewe en Allerhoogste, nie.

Wat sommige mense doen – soos om grafte te omseil, hulp by hul bewoners te soek en hulle buiten Allah aan te roep – is shirk in aanbidding; daarom moet daarteen gewaarsku word en moet dit vermy word, want dit is van dieselfde aard as wat die afgodsdienaars doen deur afgode, klippe en bome buiten Allah, die Verhewe, te aanbid; en dit is die shirk waarteen die Boeke neergestuur en die boodskappers gestuur is om te waarsku en dit te verbied.

Die betekenis van die getuienis dat Muhammad die Boodskapper van Allah is:

om hom te gehoorsaam in wat hy beveel het; om hom te glo in wat hy meegedeel het; om te vermy wat hy verbied en waarvan hy weerhou het; en dat Allah nie aanbid word behalwe soos hy dit voorgeskryf het nie; die Moslem erken dus dat

Muhammad ibn ‘Abdullah, die Qurayshi, die Hashimi, die Boodskapper van Allah, die Almagtige en Verhewe, is na alle skepsels – van die djinn en die mense; soos Hy, die Verhewe, gesê het:

﴿قُلْ يَتَاُيْهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...﴾

“Sê: O mense, ek is waarlik die Boodskapper van Allah aan julle almal.” [Al-A‘raf: 158].

En dat Allah hom gestuur het om Sy godsdien oor te dra en die skepping te lei, soos Hy, die Verhewe, gesê het:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾﴾

“En Ons het jou nie anders gestuur nie as ’n draer van blye boodskap en ’n waarskuwer vir al die mense; maar die meeste mense weet nie.” [Saba: 28]. En soos Hy, die Verhewe, gesê het:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾﴾

“En Ons het jou nie anders gestuur nie as ’n genade vir die wêreld.” [Al-Anbiya: 107].

Die implikasie van hierdie getuienis is dat jy nie glo dat die Boodskapper van Allah ﷺ enige reg het op heerskappy of beskikking oor die heelal, of enige reg op aanbidding nie. Inteendeel, hy ﷺ is ’n dienaar wat nie aanbid mag word nie, en ’n Boodskapper wat nie verloën mag word nie. Hy besit vir homself

of vir iemand anders geen voordeel of skade nie, behalwe wat Allah wil. Soos Hy, die Verhewe, gesê het:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۖ إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ...﴾

“Sê: Ek sê nie vir julle dat by my die skatte van Allah is nie; en ek ken nie die onsiglike nie; en ek sê ook nie vir julle dat ek ’n engel is nie. Ek volg slegs dit wat aan my geopenbaar word.”

[Al-An‘am: 50].

Die tweede onderwerp: Die betekenis van imaan (geloof) en sy pilare.

Imaan is: die bevestiging met die hart; die uitspreek met die tong; en die handeling met die hart en die ledemate. Dit neem toe deur gehoorsaamheid en neem af deur sonde.

Imaan is dus ’n voorwaarde vir die geldigheid en aanvaarding van aanbiddingsdade. Net so vernietig shirk en kufr alle goeie dade. Soos Allah geen gebed sonder wudoe aanvaar nie, aanvaar Hy geen aanbidding sonder imaan nie. Hy, die Verhewe, het gesê:

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۝﴾

“En wie ook al goeie dade verrig —man of vrou

— terwyl hy 'n gelowige is, hulle sal die Paradys binnegaan en nie in die geringste benadeel word nie.” [An-Nisa: 124].

Hy het ook verduidelik dat shirk die dade vernietig, soos Hy, die Verhewe, gesê het:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥﴾﴾

“En waarlik, dit is aan jou geopenbaar en aan dié voor jou: As jy shirk pleeg, sal jou daad sekerlik verydél word en sal jy beslis onder die verloorders wees.”{ [Az-Zumar: 65].

Die pilare van imaan is ses: geloof in Allah; Sy engele; Sy Boeke; Sy boodskappers; die Laaste Dag; en al-Qadar — die goeie daarvan en die slegte daarvan.

1) Geloof in Allah, die Verhewe, en dit sluit drie sake in:

1- Geloof in Sy Ruboebiyyah (Heerskappy):

Dit is om Allah, die Verhewe, te vereenselwig in Sy dade — soos skepping, voorsiening, lewendmaking en doodmaak. Daar is geen Skepper behalwe Allah nie; geen Voorsiener behalwe Allah nie; geen Lewendmaker behalwe Allah nie; geen Doodmaker behalwe Allah nie; en niemand beskik oor die heelal behalwe Hy, Verhewe en Allerhoogste, nie.

Dit is nie bekend dat enigiemand van die skepping die Heerskappy van Allah, Verhewe is Hy, ontken het nie — behalwe as hy koppig was en nie werklik geglo het wat hy sê nie, soos wat met Farao gebeur het toe hy vir sy volk gesê het:

﴿...أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾

“...Ek is julle hoogste heer.” [An-Nazi‘at: 24]. Maar dit was nie uit oortuiging nie, soos Hy, die Verhewe, oor Musa (vrede op hom) gesê het:

﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَافِرَعُونُ مُثْبَرًا﴾ (١٣٢)

“Hy het gesê: Jy weet sekerlik dat niemand anders as die Here van die hemele en die aarde hierdie (tekens) as duidelike bewyse neergestuurd het nie; en ek dink waarlik, o Farao, dat jy verlore is.” [Al-Isra: 102]. En Hy, die Verhewe, het gesê:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾

“En hulle het dit ontken, terwyl hul siele daarvan oortuig was — uit onreg en hoogmoed.” [An-Naml: 14].

Hierdie skepsels móét noodwendig ’n Skepper hê, want dit is onmoontlik dat hulle hulleself geskep het; aangesien ’n ding homself nie kan skep nie, en dit kan ook nie toevallig ontstaan nie; want elke gebeurtenis moet noodwendig ’n Veroorsaker hê;

en omdat hul bestaan volgens hierdie wonderlike orde en harmonieuse samehang dit uitsluit dat dit toevallig is, is dit dus vasgestel dat hulle 'n Skepper het — en dit is Allah, die Here van die wêrelde. Hy, die Verhewe, het gesê:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾ ﴿٢٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٢٦﴾

“Is hulle uit niks geskape, of is hulle self die skeppers?

Of het hulle die hemele en die aarde geskape? Nee, maar hulle is nie oortuig nie.” [At-Tur: 35–36].

Die afgodsdienaars het die Heerskappy van Allah, die Verhewe, erken, ten spyte daarvan dat hulle Hom in goddelikheid bygeassosieer het; maar dit het hulle nie in Islam laat ingaan nie. Die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, het teen hulle geveg en hul bloed en eiendom toelaatbaar verklaar, omdat hulle in aanbidding shirk gepleeg het, deur ander saam met Hom te aanbid, soos afgode, klippe, engele en ander.

2- Geloof in Sy goddelikheid:

Geloof in Sy Uloehiyyah, dit wil sê dat Hy alleen die ware God is, sonder enige vennoot. Al-Ilah” beteken “die Aanbiddede”, dit wil sê: die Een wat aanbid word uit liefde, verheerliking en nederigheid.

Hy, die Verhewe, het gesê:

﴿وَالَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (١٦٣)

“En julle God is een God. Daar is geen god behalwe Hy nie, die Mees Barmhartige, die Mees Genadige.” [Al-Baqarah: 163].

Elkeen wat 'n god saam met Allah neem en hom buiten Hom aanbid, sy goddelikheid is vals. Hy, die Verhewe, het gesê:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (١٦٤)

“Dit is omdat Allah die Waarheid is, en wat hulle buiten Hom aanroep, dit is die valsheid, en omdat Allah die Allerhoogste, die Allergeweldigste, is.”

[Al-Hajj: 62].

En daarom het die boodskappers, van Noeh tot Muhammad, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, hulle volkere geroep tot die eenheid van Allah en om Hom alleen in aanbidding te vereenselwig sonder enigiets anders. Allah, die Verhewe, het die neem van afgode deur die politeïste, wat hulle saam met Allah aanbid het en by hulle hulp gesoek en tot hulle geroep het, ongeldig verklaar deur twee rasonale bewyse:

Die eerste is dat hierdie sogenaamde gode geen eienskappe van goddelikheid besit nie. Hulle is geskape, skep nie, bring geen voordeel vir hul

aanbidders nie, en kan ook geen skade afweer nie. Hulle besit nie lewe, dood of opstanding nie. Hy, die Verhewe, het gesê:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾﴾

“En hulle het buiten Hom gode geneem wat niks kan skep nie, terwyl hulle self geskep word, en wat nie vir hulleself skade of voordeel kan besit nie, en wat nie oor dood, lewe of opstanding beskik nie.” [Al-Furqan: 3].

Die tweede is dat hierdie politeïste erken het dat Allah, die Verhewe, alleen die Skepper en Bestuurder is, en dit vereis dat hulle Hom ook in aanbidding moet vereenig soos hulle Hom in heerskappy vereenig het. Soos Hy, die Verhewe, gesê het:

﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ يَبْدِئُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُخِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُشْحَرُونَ ﴿٨٩﴾﴾

“Sê: Aan wie behoort die aarde en wie is daarin, as julle weet?”

“Hulle sal sê: Aan Allah. Sê: Sal julle dan nie onthou nie?”

“Sê: Wie is die Here van die sewe hemele en die

Here van die groot Troon?"

"Hulle sal sê: Aan Allah. Sê: Sal julle dan nie vrees vir Hom hê nie?"

"Sê: In wie se hand is die koninkryk van alle dinge, en Hy beskerm en niemand kan teen Hom beskerm word nie, as julle weet?"

"Hulle sal sê: Aan Allah. Sê: Hoe word julle dan mislei?" [Al-Mu'minin: 84–89]. As hulle dus die eenheid van Heerskappy erken het, was dit vir hulle verpligtend om Hom, die Verhewe, alleen in aanbidding te vereenselwig en niemand saam met Hom te aanbid nie.

3- Geloof in die Name en Eienskappe (Asmaa wa Sifaat):

Dit beteken om dit te bevestig wat Allah vir Homself in Sy Boek bevestig het, of wat die BoodsAPPER van Allah, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, in sy Sunnah bevestig het, van die name en eienskappe op 'n wyse wat pas by Allah, die Verhewe. Sonder verdraaiing (tahrif), ontkenning, sonder om die hoeheid te probeer bepaal (takyif), en sonder vergelyking. Hy, die Verhewe, het gesê:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾

"En aan Allah behoort die mooiste name; roep

Hom daarmee aan, en laat dié wat afwyk in Sy name. Hulle sal vergeld word vir wat hulle gedoen het.” [Al-A‘raf: 180]. En Hy, die Verhewe, het gesê:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

“...Daar is niks soos Hy nie, en Hy is die Alhorende, die Alsiende.” [Ash-Shura: 11].

Die soorte shirk is drie:

1. Groot shirk.
 2. Klein shirk.
 3. Verborgte shirk.
- 1– Groot shirk:

Die definisie daarvan is om ander met Allah gelyk te stel in dit wat slegs aan Allah behoort, soos Hy, die Verhewe, gesê het:

﴿إِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

“Toe julle ons met die Here van die wêreldde gelykgestel het.”﴿ [Ash-Shu‘ara: 98].

Dit sluit in: die rig van aanbidding aan ander as Allah, die Verhewe, of die rig van ’n deel daarvan aan ander as Hom, soos smeekgebed, hulpsoek, gelofte en slag, en ander vorme van aanbidding.

Of dit sluit in die wettig verklaar van wat Allah, die Almagtige, verbied het, of die verbied van wat Hy toelaat, of die afskaf van wat Allah, die Almagtige, verpligtend gemaak het, soos om dit wat in die godsdienst noodwendig as verbode bekend is,

wettig te verklaar, byvoorbeeld egbreuk, alkohol, ongehoorsaamheid aan ouers, rente en soortgelyke dinge.

Of die verbied van die goeie dinge wat Allah, die Almagtige, toelaat, of die afskaf van wat Allah verpligtend gemaak het; soos die geloof dat gebed nie verpligtend is nie, of dat vas nie verpligtend is nie, of dat zakah nie verpligtend is nie.

Groot shirk maak die daade ongeldig en lei tot ewige verblyf in die Hel vir wie daarop sterf. Soos Hy, die Verhewe, gesê het:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

“...En as hulle shirk gepleeg het, sou dit wat hulle gedoen het, vir hulle vernietig gewees het.” [Al-An‘am: 88].

En wie daarop sterf, Allah sal hom nooit vergewe nie, en die Paradys is vir hom verbode, soos Hy, die Verhewe, gesê het:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

“Voorwaar, Allah vergewe nie dat daar met Hom vennote geassosieer word nie, maar Hy vergewe wat minder is as dit vir wie Hy wil.” [An-Nisa: 48]. En Hy, die Verhewe, het ook gesê:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ...﴾

“Voorwaar, wie shirk met Allah pleeg, vir hom

het Allah die Paradys verbied, en sy woonplek sal die vuur wees.” [Al-Ma'idah: 72].

2– Klein shirk:

Dit is wat in die tekste as shirk benoem is, maar nie die vlak van groot shirk bereik nie. Dit word klein shirk genoem, soos om by iets anders as Allah, die Verhewe, te sweer, byvoorbeeld om by die Ka'bah, die profete, vertrou, die lewe van iemand en soortgelyke dinge te sweer. Soos die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, gesê het:

«مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ».

“Wie by iets anders as Allah sweer, het inderdaad kufr of shirk gepleeg.”¹

Dit kan groter word volgens wat in die hart van die persoon is. As die persoon wat by die Profeet of 'n sekere sjeik sweer, in sy hart glo dat dit soos Allah is, of dat hy buiten Allah aangeroep kan word, of dat hy oor die heelal beskik, dan word dit groot shirk. Maar as die persoon wat by iets anders as Allah sweer nie hierdie bedoeling het nie, en dit net op sy tong uit gewoonte gebeur sonder hierdie bedoeling, dan is dit klein shirk. Dit kom baie voor in sommige gebiede, daarom is dit verpligtend om daarop te let en daarteen te waarsku, ter wille van

¹ Oorgelewer deur Ahmad in sy Musnad, nr. (6072), en al-Tirmidhi, nr. (1535), wat gesê het: dit is 'n goeie hadith.

die beskerming en bewaring van tawhied.

3– Verborgte shirk:

Dit is wat in die hart voorkom as riya (om mense te beïndruk), soos iemand wat bid of lees om mense te laat sien, of tasbih maak sodat hulle hom prys, of liefdadigheid gee sodat hulle hom kan prys. Dit vernietig die daad waarin daar vertoon is, maar nie die res van die daad wat opreg vir Allah, die Verhewe, gedoen is nie.

Die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, het gesê:

«الشِّرْكُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ أَخْفَى مِنْ دَبِيبِ النَّمْلَةِ السَّوْدَاءِ عَلَى الصَّفَاةِ السَّوْدَاءِ فِي ظُلْمَةِ اللَّيْلِ، وَكَفَّارَتُهُ أَنْ يَقُولَ: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ شَيْئًا وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنَ الذَّنْبِ الَّذِي لَا أَعْلَمُ».

“Shirk in hierdie ummah is meer verborge as die gekruip van ’n swart mier op ’n swart rots in die donker van die nag. Die versoening daarvan is dat ’n persoon sê: ‘O Allah, ek soek beskerming by U teen dat ek iets met U assosieer terwyl ek daarvan bewus is, en ek vra U vergifnis vir die sonde wat ek nie weet nie.’”¹

Soorte ongeloof:

Die eerste soort: Die groter ongeloof (Al-Kufr al-Akbar):

¹ Oorgelewer deur al-Bukhari in Al-Adab Al-Mufrad, nr. (716); Ahmad in die Musnad, nr. (19606); en al-Diya' al-Maqdisi in Al-Ahadiith al-Mukhtarah (1/150), en dit is deur al-Albani in Sahih al-Jami' as-Saghir, nr. (3731), as outentiek geklassifiseer.

Dit is dit wat die ewigheid in die Vuur vereis, en dit is vyf soorte:

1- Ongeloof van verloëning:

En dit is die oortuiging van die leuens van die boodskappers, en dit is min onder die ongelowiges; omdat Allah (die Magtige en Verhevene) Sy boodskappers ondersteun het met duidelike bewyse, en die toestand van hierdie verloënaars is slegs soos Allah hulle beskryf het:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾

"En hulle het dit verloën, terwyl hul siele daarvan oortuig was, uit onreg en hoogmoed..." [An-Nahl: 14]

2- Ongeloof van weiering en hoogmoed:

En dit is soos die ongeloof van Iblis, want hy het nie die bevel van Allah ontken of dit verwerp nie, maar hy het dit met weiering en hoogmoed beantwoord, die Verhevene het gesê:

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ

الْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

"En toe Ons vir die engele gesê het: "Prostreer voor Adam," het hulle geprostreer, behalwe Iblis; hy het geweier en was hoogmoedig, en hy was een van die ongelowiges" [Al-Baqarah: 34].

3- Ongeloof van afwending:

En dit is dat hy met sy gehoor en sy hart

wegdraai van die navolging van die waarheid, hy gee nie daaraan aandag nie, en hy slaan nie ag daarop nie, die Verhevene het gesê:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾ (٢٢)

"En wie is onregverdiger as hy wat herinner word aan die tekens van sy Heer en dan daarvan wegdraai? Voorwaar, Ons sal wraak neem op die misdadigers" [As-Sajdah: 22].

Wat die gedeeltelike afwending betref; dit is goddeloosheid (fisq) en nie ongeloof nie; soos die een wat wegdraai van die aanleer van sommige verpligtinge van die godsdiens; van die reëls van vas of die pelgrimstog en soortgelyke dinge.

4- Ongeloof van twyfel:

En dit is dat hy weifel, en nie seker is oor die waarheid nie, maar eerder daaroor twyfel, soos in die woorde van die Verhevene:

﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۖ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ (٢٣)

"En hy het sy tuin binnegegaan terwyl hy onregverdig teenoor homself was. Hy het gesê: "Ek dink nie dat dit ooit sal vergaan nie"

"En ek dink nie dat die Uur sal plaasvind nie, en as ek na my Heer teruggebring word, sal ek

verseker 'n beter plek as hierdie vind"

[Al-Kahf: 35-36]

5- Ongeloof van huigelary:

En dit is dat hy geloof met sy tong openbaar, en verloëning in sy hart verberg, die Verhevene het gesê:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (٨)

"En onder die mense is daar diegene wat sê: "Ons glo in Allah en in die Laaste Dag," maar hulle is nie gelowiges nie" [Al-Baqarah: 8].

En hierdie is die soorte van die groter ongeloof wat 'n mens buite die geloof stel.

Die tweede soort: Die kleiner ongeloof (Al-Kufr al-Asghar):

En hierdie soort vereis nie die ewigheid in die Vuur nie, en dit is wat in die Boek en die Sunnah genoem word as ongeloof sonder die bepalende lidwoord (Al-), maar dit word onbepaald genoem, en die voorbeelde daarvan is baie, insluitend: Die hadith van Abu Hurairah (mag Allah tevrede wees met hom) wat gesê het: Die BoodsAPPER van Allah (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) het gesê:

«اِثْنَتَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: الطَّغْنُ فِي النَّسَبِ، وَالنِّيَاحَةُ عَلَى الْمَيِّتِ».

"Twee dinge onder die mense is vir hulle ongeloof: om die afkoms te belaster, en om oor die

dooie te klaag"¹.

2) Geloof in die engele:

En hulle is 'n onsigbare wêreld, Allah -die Verhevene- het hulle uit lig geskep, en hulle is aanbidders van Allah die Verhevene, en hulle besit niks van die eienskappe van Heerskap of Goddelikheid nie, en hulle is nie ongehoorsaam aan Allah in wat Hy hulle beveel nie, en hulle doen wat hulle beveel word, en hulle is 'n groot aantal, niemand behalwe Allah die Verhevene kan hulle tel nie.

En die geloof in die engele behels vyf sake:

1- Geloof in hulle bestaan.

2- Geloof in diegene van wie ons die name ken; soos: Jibra'eel, Mika'eel, Israfeel, en ander. En diegene wie se name ons nie ken nie, glo ons in hulle in die algemeen.

3- Geloof in wat ons weet van hulle eienskappe, wat in die Boek en die Sunnah gekom het; soos die eienskap van Jibra'eel, want die Profeet (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) het berig dat hy hom gesien het in sy vorm waarin Allah die Verhevene hom geskep het, en hy het seshonderd vlerke, wat die horison bedek het.

4- Geloof in wat ons weet van hulle take; soos

¹ Oorgelewer deur Muslim onder nommer (121), en Ahmad in Al-Musnad onder nommer (10434).

hulle verheerliking van Allah die Verhevene, en die aanbidding van Hom dag en nag sonder verveling of verslapping.

Byvoorbeeld: Jibra'eel: Die betroubare oor die openbaring.

En Israfeel: Die een wat toevertrou is met die blaas op die basuin.

En die Engel van die Dood: Die een wat toevertrou is met die neem van die siele by die dood.

En Maalik: Die bewaarder van die Vuur. En Ridwan: Die bewaarder van die Paradys, en ander.

3) Geloof in die Boeke:

En wat bedoel word met die Boeke: dit is die hemelse boeke wat Allah die Verhevene aan Sy boodskappers geopenbaar het, as leiding vir die mensdom en as barmhartigheid vir hulle, sodat hulle die geluk van albei wêrelde kan bereik.

En die geloof in die Boeke behels vier sake:

1- Geloof dat dit werklik van Allah geopenbaar is.

2- Geloof in dit waarvan ons die naam ken; soos die Koran wat aan Mohammed (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) geopenbaar is, en die Tora wat aan Musa (vrede op hom) geopenbaar is, en die Evangelie wat aan Jesus (vrede op hom) geopenbaar is, en die Psalms wat aan Dawid (vrede op hom) gegee is.

En wat ons nie die naam van weet nie; ons glo daaraan in die algemeen.

3- Die aanvaarding van die berigte daarvan; soos die berigte van die Koran, en die berigte van dit wat nie vervals is in die vorige boeke nie.

4- Die nakoming van die reëls van dit wat nie daaruit herroep is nie, en die tevredenheid en onderwerping daaraan, of ons nou die wysheid daaragter verstaan of nie. En alle vorige boeke is herroep deur die Groot Koran, dit is dus nie toelaatbaar om volgens enige reël van die reëls van die vorige boeke te handel nie, behalwe dit wat korrek is daaruit, en deur die Heilige Koran of die Profetiese Sunnah bevestig is.

4) Geloof in die Boodskappers (vrede op hulle):

Boodskappers: die meervoud van boodskapper; en hy is die een uit die mense aan wie 'n wet geopenbaar is en wat beveel is om dit oor te dra, en die eerste van hulle is Noag (vrede op hom), en die laaste van hulle is Mohammed (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus), en hulle is geskape mense, hulle besit niks van die eienskappe van Heerskap of Goddelikheid nie.

En die geloof in die boodskappers behels:

1- Geloof dat hulle boodskap die waarheid van Allah is, so wie die boodskap van een van hulle

ontken, het almal ontken.

2- Geloof in diegene wie se naam ons ken by hul name, soos: Mohammed, Ibrahim, Moses, Jesus, Noag, mag die vrede en seëninge van Allah op hulle wees. En hulle is die "Ulu al-Azm" van die boodskappers.

En wat diegene betref wie se name ons nie ken nie; ons glo in hulle in die algemeen, die Verhevene het gesê:

{وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ...}

"En voorwaar, Ons het boodskappers voor jou gestuur; van hulle is daar diegene oor wie Ons aan jou vertel het, en van hulle is daar diegene oor wie Ons nie aan jou vertel het nie" [Ghafir: 78].

3- Aanvaarding van dit wat korrek oor hulle (vrede op hulle) uit hul berigte oorgelewer is.

4- Die nakoming van die wet van die een wat aan ons gestuur is uit hulle, en hy is hulle seël, Mohammed (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus).

5) Geloof in die Laaste Dag:

En dit is die Dag van Opstanding, waarin die mense opgewek sal word vir die afrekening en die vergelding, en dit is so genoem omdat daar geen dag daarna is nie, waar die mense van die Paradys

hulle vestig in hul wonings, en die mense van die Vuur in hul wonings.

En die geloof in die Laaste Dag behels drie sake:

a- Geloof in die Opstanding:

En dit is die herlewing van die dooies wanneer daar vir die tweede keer op die basuin geblaas word, dan sal die mense opstaan vir die Heer van die wêrelde, kaalvoet sonder skoene, naak sonder bedekking, onbesnede sonder besnydenis, die Verhevene het gesê:

﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْهَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾﴾

"Soos Ons die eerste skepping begin het, sal Ons dit herhaal; 'n belofte op Ons; voorwaar, Ons sal dit doen" [An-Anbiya: 104].

b- Geloof in die Afrekening en die Vergelding:

Waarin die dienaar op sy dade afgereken word, en daarvoor vergeld word, het die Verhevene gesê:

﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾﴾

"Voorwaar, na Ons is hulle terugkeer"

"Dan is dit aan Ons om hulle af te reken"

[Al-Ghashiyah: 25-26].

c- Geloof in die Paradys en die Vuur:

En dat hulle die ewige bestemming van die skepping is; die Paradys is die tuiste van genot wat Allah die Verhevene voorberei het vir die

godvreesagtige gelowiges en diegene wat gehoorsaam was aan Allah en Sy Boodskapper (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus), daarin is wat geen oog gesien het nie, geen oor gehoor het nie, en wat nie in die hart van 'n mens opgekom het nie.

En wat die Vuur betref; dit is die tuiste van die straf, wat Allah die Verhevene voorberei het vir die ongelowiges wat nie in Allah geglo het nie en Sy boodskappers ongehoorsaam was. Daarin is soorte van straf en foltering wat nie by die verstand opkom nie.

6) Geloof in die Voorbeskikking (Al-Qadr), die goeie en die slegte daarvan:

En wat bedoel word met die Voorbeskikking: Allah (die Magtige en Verhevene) se bepaling van wat sal wees volgens wat Sy kennis voorafgegaan het en wat Sy wysheid vereis het.

En die geloof in die Voorbeskikking behels vier sake:

1- Kennis: En dit is die geloof in die kennis van Allah die Verhevene, en dat Hy weet wat was en wat sal wees en hoe dit sal wees, in die geheel en in besonderhede, van alle ewigheid af tot in alle ewigheid. En Hy, verhewe is Hy, is die Een wat weet van dit wat nie was nie, as dit sou wees, hoe dit sou wees, soos Hy, verhewe is Hy, gesê het:

﴿وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ ...﴾

"En as hulle teruggebring sou word, sou hulle teruggekeer het na dit wat hulle verbied is..."

[Al-An'am: 28].

2- Die Skrywe: En dit is dat Allah die Verhevene die mate van alles neergeskryf het tot op die Dag van Opstanding, soos die Verhevene gesê het:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

"Weet jy nie dat Allah weet wat in die hemel en op die aarde is nie? Voorwaar, dit is in 'n Boek; voorwaar, dit is maklik vir Allah" [Al-Hajj: 70].

3- Die Wil: En dit is die geloof dat niks in hierdie heelal gebeur behalwe dit wat Allah (die Magtige en Verhevene) wil nie, die Verhevene het gesê:

﴿وَرُبُّكَ يُخَلِّقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ...﴾

"En jou Heer skep wat Hy wil en kies..." [Al-Qasas: 68]. En die mens het 'n wil wat nie buite die wil van Allah gaan nie, soos die Verhevene gesê het:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

"En julle wil niks nie, behalwe as Allah, die Heer van die wêreld, dit wil" [At-Takwir: 29].

4- Die Skepping: En dit is die geloof dat Allah (die Magtige en Verhevene) die skepping geskep het en hulle daade en hulle handeling van goed en kwaad,

die Verhevene het gesê:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

"Allah is die Skepper van alle dinge, en Hy is oor alle dinge die Beskermer" [Az-Zumar: 62].

En hierdie vlakke is in hierdie versreël saamgevat:

Kennis, die skrywe van ons Meester, Sy wil *** en Sy skepping, en dit is die totstandbrenging en vorming

Die derde bespreking: Volmaaktheid van Geloof (Al-Ihsan):

Al-Ihsan: Dit is een pilaar; dat jy Allah aanbid asof jy Hom sien, want as jy Hom nie sien nie, sien Hy jou voorwaar.

Dit beteken: dat die mens doen wat Allah hom beveel het om te aanbid asof hy voor Allah (die Magtige en Verhevene) staan, en dit vereis volkome vrees en toewyding aan Hom, verhewe is Hy. En dit vereis dat die aanbidding uitgevoer word volgens die Sunnah van die BoodsAPPER (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus).

Al-Ihsan het twee grade, en die mense daarvan is op twee vlakke:

Die eerste vlak: Die vlak van waarneming en dit is die hoogste van die twee, en dit is dat die dienaar werk asof hy Allah (die Magtige en Verhevene) met

sy hart waarneem, sodat die hart verlig word deur geloof, totdat die onsigbare soos die sigbare word.

Die tweede vlak: Die vlak van opregtheid en waaksaamheid, en dit is dat die dienaar werk terwyl hy die waarneming van Allah oor hom en Sy toesig oor hom in gedagte hou, en as hy dit in gedagte hou, dan is hy opreg teenoor Allah die Verhevene.

Die vierde bespreking: 'n Kort opsomming van die beginsels van die mense van die Sunnah en die Gemeenskap (Ahl al-Sunnah wa al-Jama'ah):

Eerstens: Die navolging van wat in die Boek en die Sunnah gekom het, innerlik en uiterlik, en om nie die woorde van enige mens bo die woorde van Allah (die Magtige en Verhevene) en die woorde van Sy BoodsAPPER (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) te stel nie.

Tweedens: Die suiwerheid van hulle harte en hulle tonge teenoor die metgeselle van die BoodsAPPER van Allah (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus), en hulle is van mening dat die opvolger (Khalifah) na die BoodsAPPER van Allah (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) is: Abu Bakr, dan Umar, dan Uthman, dan Ali, mag Allah tevrede wees met hulle almal.

Derdens: Liefde vir die huishouding (Ahl al-

Bayt) van die Boodskapper van Allah (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus), en lojaliteit aan hulle, en Sy huishouding (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) is: veral die regverdiges onder hulle.

Vierdens: Om nie in opstand te kom teen die leiers en die gesagsdraers nie, selfs al is hulle onregverdig, en daar word vir hulle gebid vir opregtheid en welstand, en daar word nie teen hulle gebid nie. En gehoorsaamheid aan hulle uit gehoorsaamheid aan Allah (die Magtige en Verhevene) is 'n verpligting, solank hulle nie 'n sonde beveel nie, as hulle 'n sonde beveel; dan word hulle nie daarin gehoorsaam nie, en hulle gehoorsaamheid in dit wat goed is in ander sake bly behoue.

Vyfdens: Die aanvaarding van die wonderwerke van die vriende van Allah (Awliya); en dit is wat Allah op hulle hande laat gebeur van buitengewone gebeurtenisse.

Sesdens: Hulle verklaar nie die mense van die Qiblah as ongelowiges bloot op grond van sondes en groot oortredings nie, soos die Khawarij dit doen, maar die broederskap van geloof staan vas ten spyte van sondes, en hulle sê oor die sondaar: Hy is 'n gelowige deur sy geloof, en 'n goddelose deur sy groot sonde.

Die tweede hoofstuk: Wat verband hou

met die aanbiddings (Ibadat)

Die eerste bespreking: Reinheid (At-Taharah):

Reinheid taalkundig: Netheid en vryheid van tasbare en ontasbare onreinhede.

En wetlik: Die opheffing van die toestand van onreinheid (hadath) en die verwydering van vuilheid (najas). En reinheid is die sleutel tot die gebed, daarom is die aanleer daarvan een van die grootste belangrike sake van die godsdien wat elke Moslem moet leer en waaraan aandag gegee moet word.

Eerstens: Die afdelings van water:

1- Rein; dit is geldig om jouself daarmee te reinig, of dit nou in sy oorspronklike staat gebly het; soos reënwater of riviere of seë, of as 'n rein stof daarmee gemeng het wat nie die oormaat daarvan uitmaak nie en nie sy naam ontnem nie.

2- Onrein (najas); dit is nie toelaatbaar om dit te gebruik nie, Dit verwyder nie die toestand van onreinheid (hadath) nie, en dit verwyder ook nie onsuiverheid (najasah) nie. Dit is water waarvan die kleur, reuk of smaak verander het deur onsuiverheid.

Tweedens: Onsuiverheid (najasah).

Najasah is 'n spesifieke vorm van vuilheid, waarvan die aard die gebed ongeldig maak, soos

urine, ontlasting, bloed en soortgelyke dinge. Dit kan op die liggaam, op die plek en op die kledingstuk wees.

Die oorspronklike beginsel met betrekking tot dinge is toelaatbaarheid en reinheid. Wie dus beweer dat 'n bepaalde saak onsuier is, moet die bewys daarvoor lewer. Dit wat nie as onsuier beskou word nie, sluit in slym, die sweet van 'n mens en die sweet van 'n donkie. Dit is rein, al is dit onaangenaam. Elke najasah is vuil, maar nie elke vuilheid is najasah nie.

Onsuierheid is van drie grade:

Eerstens: Groot onsuierheid;

soos die onsuierheid van dit waarin 'n hond gelek het. Die manier om dit te reinig is om dit sewe keer te was, waarvan die eerste keer met grond moet wees.

Die tweede is die ligte onsuierheid,

soos die urine van 'n suigelingseun wanneer dit op 'n kledingstuk of iets soortgelyks kom. Die manier om dit te reinig is om water daaroor te sprinkel totdat dit heeltemal deurdrenk is; dit is nie nodig om dit te vryf of uit te wring nie.

Die derde is die middelmatige onsuierheid ,

soos die urine en ontlasting van 'n mens en die meeste ander onsuierhede wanneer dit op die grond, 'n kledingstuk of iets soortgelyks val. Die manier om dit te reinig is om die vaste deel van die

onsuiwerheid te verwyder, indien dit 'n vaste vorm het, en die plek daarna met water of 'n ander skoonmaakmiddel skoon te maak.

Dit waarvan die onsuiverheid deur bewys vasgestel is, sluit in:

1. Die urine en ontlasting van 'n mens.
2. Voorvocht en navocht.¹
3. Die mus van diere waarvan die vleis nie geëet word nie.
4. Menstruele en nageboortebloeding.
5. Die speeksel van 'n hond.
6. 'n Karkas, met die volgende uitsonderings:
 - a) 'n Mens wanneer hy sterf.
 - b) Die karkas van vis en sprinkane.
 - c) Die karkas van dit wat nie vloeiende bloed het nie, soos vlieë, miere, bye en soortgelyke dinge.
 - d) Die been, horing, hoef, hare en vere van 'n karkas.

Die manier om onsuiverheid te reinig, geskied soos volg:

1. Met water, en dit is die oorspronklike middel vir die reiniging van onsuiverhede; daar moet nie daarvan afgewyk word nie.

¹ Voorvocht is 'n dun, kleurlose vloeistof wat uitkom tydens liefkosing, wanneer gemeenskap onthou of begeer word, of deur kyk en soortgelyke dinge. Dit kom in druppels uit en 'n persoon mag dit soms nie eers voel nie. Navocht is 'n dik, wit vloeistof wat ná urinering of wanneer 'n swaar voorwerp gedra word, uitkom.

2. Dit wat deur die Shari‘ah bepaal is rakende die reiniging van spesifieke onsuiwer of besmette voorwerpe:

a) Die vel van ’n karkas word rein deur looiing.

b) Die reiniging van ’n houer waarin ’n hond gelek het, is om dit sewe keer te was, waarvan die eerste keer met grond moet wees.

c) Die reiniging van ’n kledingstuk wat met menstruele bloed bevlek is, is om dit af te skraap, dan met water te vryf, dan daarop water te sprinkel. As daar daarna nog ’n spoor oorbly, maak dit nie saak nie.

d) Die reiniging van die soom van ’n vrou se kledingstuk geskied deur wat daarna oor die rein grond gesleep word.

e) Die reiniging van ’n kledingstuk wat deur die urine van ’n suigelingseun bevlek is, geskied deur besprinkeling, en deur was in die geval van die urine van ’n meisie.

f) Die reiniging van ’n kledingstuk van al-madhi geskied deur water op die betrokke plek te sprinkel.

g) Die reiniging van die onderkant van ’n skoen geskied deur dit oor rein grond af te vee.

h) Die reiniging van grond wat met onsuiwerheid bevlek is, geskied deur ’n emmer water daarop te gooi, of deur dit te laat droog word deur die son of wind. Wanneer die spoor van die

onsuiwerheid verdwyn, is dit rein.

Derdens: Dit wat verbode is vir iemand in 'n toestand van hadath om te doen.

Dinge wat verbode is vir iemand wat in 'n toestand van klein of groot rituele onreinheid is:

1. Die verrigting van gebed, hetsy verpligtend of vrywillig, want daar is oorgelewer van Ibn 'Umar, mag Allah tevrede wees met hulle albei, dat die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, gesê het:

«لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ بَغَيْرِ طَهْوٍ».

“Allah aanvaar nie 'n gebed sonder reinheid nie.”¹

2. Om die Mushaf, dit wil sê die geskrewe kopie van die Qur'an, aan te raak, volgens die brief wat die Boodskapper van Allah, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, aan 'Amr ibn Hazm geskryf het, waarin staan:

«لَا يَمَسُّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرٌ».

“Niemand mag die Qur'an aanraak behalwe iemand wat rein is nie.”²

3. Om tawaaf, dit wil sê die omseiling van die Heilige Huis, te verrig, want die Profeet, mag Allah

¹ Oorgelewer deur Muslim, nr. 224.

² Oorgelewer deur Malik in Al-Muwatta, nrs. 680 en 219; deur Al-Darimi, nr. 312; en deur 'Abd al-Razzaq in sy Musannaf, nr. 1328. Dit is as outentiek geklassifiseer deur Al-Albani in Irwa' al-Ghalil, nr. 122.

se seëninge en vrede op hom wees, het gesê:

«الطَّوَّافُ بِالْبَيْتِ صَلَاةٌ، إِلَّا أَنْ اللَّهَ أَبَاحَ فِيهِ الْكَلَامَ».

“Tawaaf rondom die Huis is soos gebed, maar Allah het spraak daarin toegelaat.”¹ Die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, het wudu, dit wil sê rituele wassing, vir tawaaf gedoen, en dit is bevestig dat hy menstruerende vroue verhinder het om tawaaf te verrig totdat hulle rein geword het.

Wat die dinge betref wat spesifiek verbode is vir iemand in 'n toestand van groot rituele onreinheid, dit is:

1. Die lees of voordra van die Qur'an, op grond van die hadith van 'Ali, mag Allah tevrede wees met hom: “Niks het die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, van die Qur'an verhinder nie, behalwe janabah,” dit wil sê groot rituele onreinheid.²

2. Om in die moskee te bly sonder wudu, dit wil sê sonder rituele reinheid, want Allah, die Verhewe, het gesê:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا...﴾

¹ Oorgelewer deur Al-Nasa'i, nr. 12808, en Ahmad, nr. 15423. Dit is as outentiek geklassifiseer deur Al-Albani in Irwa' al-Ghalil, nr. 121.

² Oorgelewer deur Ibn Majah, nr. 594; en Ibn Hibban, nr. 799. Dit is as swak gegradeer deur Al-Albani in Da'if Sunan Al-Tirmidhi, nr. 146.

“O julle wat glo, nader nie die gebed terwyl julle dronk is totdat julle weet wat julle sê nie, en ook nie in ’n toestand van groot rituele onreinheid nie, behalwe wanneer julle net verbygaan op pad nie, totdat julle julle gewas het.” [An-Nisa: 43].

As iemand wat in ’n toestand van groot rituele onreinheid is, wudu verrig, mag hy in die moskee bly. Dit is ook toelaatbaar vir so ’n persoon om deur die moskee te loop sonder om daarin te sit, slegs om daardeur te beweeg.

Vierdens: Die etiket en maniere wanneer ’n mens die toilet gebruik.

Dit word aanbeveel wanneer ’n mens die toilet gebruik:

1. Om van mense weg te beweeg en privaatheid te soek wanneer die behoefte in die oopte gedoen word.

2. Om die volgende smeking te sê wanneer ’n mens die toilet binnegaan:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ».

“O Allah, ek soek beskerming by U teen die bose en die slegte dinge.”¹

Dit is verpligtend wanneer ’n mens die toilet gebruik:

1. Om die liggaam skoon te hou van urine.
2. Om die privaat dele te bedek.

¹ “O Allah, ek soek beskerming by U teen die bose en die slegte dinge.”.

Dit is verbode wanneer 'n mens die toilet gebruik:

1. Om in die rigting van die Qiblah te sit of met die rug daarna te sit.

2. Om die behoefte op mense se paaie en openbare plekke te doen.

3. Om in stilstaande water te urineer.

Dit word afgekeur wanneer 'n mens die toilet gebruik:

1. Om die geslagsdeel met die regterhand aan te raak tydens die gebruik van die toilet.

2. Om die privaat dele met die regterhand te was of skoon te maak.

3. Dit word afgekeur om te praat, veral om Allah, die Almagtige, te gedenk, tydens die gebruik van die toilet.

Vyfdens: Die reëls van istinja' en istijmar.

Istinja' beteken om die spoor van wat uit die twee uitskeidingskanale kom, met water te verwyder.

Istijmar beteken om die spoor van wat uit die twee uitskeidingskanale kom met iets anders as water te verwyder, soos klippe of weefsels.

Voorwaardes vir wat gebruik mag word vir istijmar:

1. Dit moet toelaatbaar wees.

2. Dit moet rein wees.

3. Dit moet skoonmaakvermoë hê.

4. Dit mag nie been of dieremis wees nie.

5. Dit mag nie met iets eerbiedigs gedoen word nie, soos papier waarop die naam van Allah, die Almagtige, geskryf is.

Dit is toelaatbaar om slegs istijmar te gebruik onder twee voorwaardes:

1. Die vuilheid moet nie verder versprei het as die normale plek nie.

2. Istijmar moet met drie of meer reinigende klippe of soortgelyke voorwerpe gedoen word.

Sedens: Die reëls van wudu (rituele wassing).

Wudu is verpligtend vir drie vorme van aanbidding:

1. Gebed, hetsy verpligtend of vrywillig.

2. Om die Mushaf aan te raak.

3. Tawaaf rondom die Ka'bah.

Voorwaardes vir wudu:

1- Islam.

2- Verstand (Die Rede).

3- Die Onderskeiding (Die Ouderdom van Onderskeid).

4- Die Voorneme (An-Niyyah): en die plek daarvan is die hart, en om dit uit te spreek is 'n innovasie (bid'ah), en elkeen wat Wudhu wil doen, het reeds die voorneme, wat die was van die ledemate van Wudhu met die voorneme van

afkoeling of skoonmaak betref; dan is dit nie Wudhu nie.

5- Die volhouding van die besluit daarvan: deur nie te beplan om dit te staak totdat sy reinheid voltooi is nie.

6- Die staking van die rede vir Wudhu, en hiervan word uitgesluit: die een met voortdurende lekkings, en die vrou met bloeding buite die tydperk (al-mustahadah).

7- Istinja of Istijmar voor dit, vir die een uit wie urine of ontlasting gekom het.

8- Die reinheid van die water, en die toelaatbaarheid daarvan.

9- Verwydering van dit wat voorkom dat die water die vel bereik.

10- Die begin van die tyd van die gebed vir die een wie se onreinheid voortdurend is.

Verpligtinge van Wudhu:

1- Die was van die gesig, en daarvan: die spoel van die mond en die snuif van water in die neus.

2- Die was van die hande saam met die elmboë.

3- Die vee van die hele kop, en daarvan die ore.

4- Die was van die voete saam met die enkels.

5- Die volgorde tussen die ledemate van Wudhu.

6- Die opeenvolging: sodat daar nie 'n lang gaping tussen die ledemate gelaat word nie.

Wyse van Wudhu:

1- Die sê van die Naam (Tasmiyah).

2- Die was van die handpalms drie keer.

3- Die was van die gesig drie keer, en daarvan die spoel van die mond en die snuif van water in die neus.

4- Die was van die hande tot by die elmboë drie keer, en die begin met die regterhand dan die linkerhand.

5- Die vee van die kop saam met die ore.

6- Die was van die voete tot by die enkels drie keer, en die begin met die regtervoet dan die linkervoet.

Dinge wat Wudhu verbreek:

1- Wat uit die twee weë kom, soos: urine, wind en ontlasting.

2- Die buitensporige onrein uitgang uit die liggaam.

3- Die verlies van verstand deur slaap of iets anders.

4- Om aan die privaatdele met die hand te raak, hetsy van voor of van agter, sonder 'n versperring.

5- Die eet van kameelvlies.

6- Afvalligheid van Islam, mag Allah ons en die Moslems daarteen beskerm.

Sewendes: Reëls vir die vee oor die leerskoene (khuffayn) en sokkies (jawrabayn):

1- Die leerskoen (Khuff): Dit wat aan die voete gedra word van leer en soortgelyke dinge.

2- Die sokkie (Jawrab): Dit wat aan die voete gedra word van wol of katoen en soortgelyke dinge.

Voorwaardes vir die vee daaroor:

1- Dat hy hulle aantrek na die voltooiing van reinheid (Wudhu).

2- Dat hulle die voete saam met die enkels bedek.

3- Dat hulle rein moet wees.

4- Dat die vee binne die vasgestelde tyd geskied.

5- Dat die vee tydens Wudhu geskied en nie tydens die groot was (Ghusl) nie

6- Dat die leerskoen en soortgelyke dinge toelaatbaar (halal) moet wees; as dit gesteel is of van sy is in die geval van 'n man, is dit nie toelaatbaar om daaroor te vee nie, want 'n verbode ding maak nie 'n toegewing (rukhsah) toelaatbaar nie.

Die tydperk van die vee:

Vir die inwoner: 'n dag en 'n nag, en vir die reisiger: drie dae met hulle nagte.

Die wyse van die vee:

Die hand word met water natgemaak, en die bokant van die sokkies of leerskoene word een keer gegee, vanaf die tone van die voete tot by die skeen.

Dinge wat die vee ongeldig maak:

1- Die einde van die tydperk van die vee.

2- Die uittrek van die sokkies of een van hulle.

3- Die voorkoms van die groot onreinheid (Hadath Akbar)

Die reël oor die vee oor die leerskoene:

Dat dit 'n toegewing (rukhsah) is, en om dit te doen is beter as om die leerskoene uit te trek en die voete te was; om sodoende die toegewing van Allah (die Magtige en Verhevene) te aanvaar, die Profeet (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) na te volg, en om te verskil van die innovators (mubtadi'ah).

3- Die vee oor spalke, verbande en pleisters:

Spalke (Jaba'ir): Dit is wat oor breuke vasgebind word; van gips of hout en soortgelyke dinge.

Verbande (Asa'ib): Dit is wat oor 'n wond, kneusing of brandwond vasgebind word; van materiaal en soortgelyke dinge.

Pleisters (Lusoj): Wat op wonde of swere geplak word vir genesing.

Die reël oor die vee daaroor:

Dit is toelaatbaar: Wanneer dit nodig is dat dit aanbly, op voorwaarde dat dit nie die plek van noodsaaklikheid oorskry nie.

En dit is nie toelaatbaar nie: As die noodsaaklikheid daarvoor geëindig het, of as die uittrek daarvan nie lei tot swaarkry of skade nie.

Die wyse van die vee daaroor:

Hy was wat rondom dit is, en vee oor die geheel van alle kante, en hy vee nie dit wat meer is as die plek van Wudhu nie.

Agtstes: Reëls van die droë reiniging

(Tayammum):

Tayammum: Dit is die vee van die gesig en die handpalms met rein grond, met die voorneme van reinheid, op 'n spesifieke wyse.

Die reël daarvan:

Tayammum: Die wysheid agter die voorskrif daarvan: is verpligtend as 'n plaasvervanger vir Wudhu en Ghusl wanneer water ontbreek, of by die onvermoë om dit te gebruik.

Die wysheid agter die voorskrif daarvan:

Tayammum is een van die spesifieke kenmerke van die volgelinge van Mohammed (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus), en dit was nie bekend by die vorige volkere nie; as 'n verligting van Allah vir hierdie volk, en 'n guns van Hom aan hulle.

Die gevalle waarin Tayammum voorgeskryf word:

1- As daar geen water is nie, of dit nou by die huis of op reis is, en hy het daarna gesoek maar dit nie gevind nie.

2- As hy water by hom het wat hy nodig het vir drink of kook, want as hy homself daarmee sou reinig, sou dit sy behoefte skaad, sodat hy dors vrees vir homself, of die dors van ander mense of diere wat gerespekteer word.

3- As hy vrees dat die gebruik van water skade aan sy liggaam sal veroorsaak deur siekte of die vertraging van genesing.

4- As hy nie in staat is om water te gebruik nie weens 'n siekte waardeur hy nie kan beweeg nie, en hy het niemand wat vir hom Wudhu kan doen nie, en hy vrees die einde van die tydperk van die gebed.

5- As hy koue vrees deur die gebruik van water, en hy vind niks om dit mee warm te maak nie, dan doen hy Tayammum en bid.

Die wyse van Tayammum:

Dat hy die grond met sy hande slaan met die vingers oopgesprei, dan sy gesig vee met die binnekant van sy vingers, en sy handpalms vee met sy handvlakke, en die vee oor die gesig en handpalms veralgemeen.

Dinge wat Tayammum ongeldig maak:

1- Die teenwoordigheid van water as die Tayammum was as gevolg van die gebrek daaraan, of die vermoë om dit te gebruik as die Tayammum was as gevolg van die onvermoë om dit te gebruik.

2- Dit word ongeldig deur een van die dinge wat Wudhu verbreek, of deur een van die dinge wat Ghusl vereis, soos groot onreinheid (Janabah), menstruasie en nageboorte.

Die reël vir die een wat nie in staat is om water of Tayammum te gebruik nie:

Die een wat nie water of grond het nie, of wat in 'n toestand is waar hy nie die vel met water of grond kan aanraak nie; hy bid volgens sy toestand, sonder Wudhu of Tayammum; want Allah belas geen siel

bo sy vermoë nie. En as dit sou gebeur dat hy daarna water of grond vind, of in staat word om dit te gebruik; dan hoef hy nie te herhaal wat hy gebid het nie; want hy het gedoen wat hom beveel is, vanweë die woorde van die Verhevene:

﴿...فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾

"Vrees dan vir Allah soveel as wat julle kan..." [At-Taghabun: 16], en vanweë sy woorde (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus):

﴿إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾.

"As ek julle iets beveel, doen dan daarvan soveel as wat julle kan"¹.

Voordeel: As hy Tayammum gedoen het vir groot onreinheid (Janabah), en daarna water vind; dan moet hy Ghusl doen.

Negendes: Reëls van menstruasie (Hayd) en nageboorte (Nifas):

Eerstens: Menstruasie:

Dit is bloed van natuur en aanleg, wat op bekende tye uit die diepte van die baarmoeder kom. Oor die algemeen kom dit elke maand vir ses of sewe dae uit, en dit kan meer of minder wees, en die maand van die vrou kan lank of kort wees; volgens

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari onder nommer (7288), en Muslim onder nommer (6066).

die geaardheid wat Allah die Verhevene daarin geplaas het.

Reëls van die menstruerende vrou:

1- Die menstruerende vrou bid nie en vas nie tydens haar menstruasie nie, en dit is nie geldig van haar nie.

2- Die menstruerende vrou haal die vas in maar nie die gebed nie as sy rein word van haar menstruasie.

3- Dit is nie vir haar toelaatbaar om die Tawaf om die Huis te doen nie, en sy lees nie die Koran nie, en sy sit nie in die moskee nie.

4- Dit is verbode vir haar man om geslagsgemeenskap met haar te hê in die privaatdele totdat die menstruasie ophou en sy Ghusl doen.

5- Dit is toelaatbaar vir die man van die menstruerende vrou om genot by haar te vind sonder geslagsgemeenskap in die privaatdele, soos soene, aanraking en soortgelyke dinge.

6- Dit is nie toelaatbaar vir haar man om van haar te skei (Talaq) terwyl sy menstrueer nie.

En reinheid (Tuhr) is die ophou van die bloed, so wanneer die bloed ophou; dan het sy rein geword, en die tydperk van haar menstruasie het geëindig, dus is Ghusl vir haar verpligtend, daarna kan sy weer doen wat vir haar verbied was weens die menstruasie.

En as sy na die reinheid 'n troebel of gelerige afskeiding sien; dan gee sy nie daaraan aandag nie.

Tweedens: Nageboorte (Nifas):

Dit is bloed wat die baarmoeder vrystel vir die geboorte en daarna, en dit is die res van die bloed wat tydens die swangerskap teruggehou is.

En nageboorte is soos menstruasie in dit wat toelaatbaar is; soos om genot by haar te vind met dit wat minder as geslagsgemeenskap is.

En in dit wat verbode is; soos geslagsgemeenskap in die privaatdele, en die verbod op vas, gebed, egskeiding, Tawaf, die lees van die Koran, en die vertoef in die moskee, en in die verpligting van Ghusl wanneer haar bloed ophou, net soos die menstruerende vrou.

En sy moet die vas inhaal maar nie die gebed nie, sy haal dit dus nie in nie net soos die menstruerende vrou.

En die maksimale tydperk daarvan is veertig dae, as die bloed van die vrou in nageboorte voor die veertig dae ophou, dan het haar nageboorte geëindig, dus doen sy Ghusl, en bid, en sy doen weer wat vir haar verbied was weens die nageboorte.

Die tweede bespreking: Die gebed

(As-Salah):

Eerstens: Reëls van die Adhan en die

Iqamah:

Die Adhan is voorgeskryf in die eerste jaar van die Profetiese Migrasie (Hijrah), en die rede vir die voorskrif daarvan: is dat toe dit vir hulle moeilik geword het om die tye te ken, het hulle beraadslaag om 'n teken daarvoor vas te stel, toe is hierdie Adhan aan Abdullah bin Zaid (mag Allah tevrede wees met hom) in 'n droom gewys, en die Openbaring het dit bevestig.

En die Adhan: Die aankondiging van die begin van die tyd van die gebed. En die Iqamah: Dit is die aankondiging van die uitvoering van die gebed.

Die Adhan en die Iqamah is 'n kollektiewe verpligting (Fard Kifayah) op die groep mense vir die verpligte gebede, en hulle is van die sigbare simbole van Islam, dit is dus nie toelaatbaar om hulle af te skaf nie.

Voorwaardes van die Adhan:

1- Dat die aankondiger (Mu'adhin) 'n man moet wees.

2- Dat die Adhan in die regte volgorde moet wees.

3- Dat die Adhan aaneenlopend (sonder lang onderbrekings) moet wees.

4- Dat die Adhan na die begin van die tyd moet wees, en hiervan word uitgesluit: die eerste Adhan vir Fajr en die Vrydaggebed (Jumu'ah).

Gebruik (Sunan) van die Adhan:

1- Dat hy sy twee vingers in sy ore plaas.

- 2- Die Adhan aan die begin van die tyd.
- 3- Om na regs en links te draai tydens die twee "Hay'alahs" (Hayya 'ala al-salah/falah).
- 4- Dat hy 'n goeie stem moet hê.
- 5- Dat hy rustig is met die woorde van die Adhan sonder uitrekking of oormatige verlenging.
- 6- Dat hy stop by elke sin daarvan.
- 7- Dat hy na die Qiblah draai tydens die Adhan.

En die Adhan bestaan uit vyftien sinne, soos Bilal (mag Allah tevrede wees met hom) dit altyd in die teenwoordigheid van die BoodsAPPER van Allah (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) uitgeroep het.

Die woorde van die Adhan:

(Allahu Akbar): vier keer.

(Ash-hadu an la ilaha illa Allah): twee keer.

(Ash-hadu anna Muhammadan Rasulullah): twee keer.

(Hayya 'ala al-salah): twee keer,

(Hayya 'ala al-falah): twee keer.

Dan sê hy: (Allahu Akbar): twee keer.

Dan sluit hy af met (La ilaha illa Allah): een keer.

En hy voeg by in Fajr na "Hayya 'ala al-falah": (As-salatu khayrum-minan-nawm) twee keer; omdat dit 'n tyd is waarin mense gewoonlik slaap.

En die Iqamah bestaan uit elf sinne wat hy vinnig agtereenvolgens sê; dit wil sê: hy spoed daarin; omdat dit is om die teenwoordiges in te lig, so daar

is geen rede vir vertraging daarin nie.

En die bewoording daarvan is soos volg:

(Allahu Akbar): twee keer.

(Ash-hadu an la ilaha illa Allah): een keer.

(Ash-hadu anna Muhammadan Rasulullah): een keer.

(Hayya 'ala al-salah): een keer.

(Hayya 'ala al-falah): een keer.

(Qad qamati-salah): twee keer.

(Allahu Akbar): twee keer.

(La ilaha illa Allah): een keer.

En dit is aanbevole vir die een wat die Adhan hoor om dieselfde te sê as wat die aankondiger sê, behalwe by (Hayya 'ala al-salah) en (Hayya 'ala al-falah), dan sê hy: (La hawla wa la quwwata illa billah), dan stuur hy seëninge oor die Profeet (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus). Dan sê hy daarna:

«اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ، إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ».

«O Allah, Heer van hierdie volmaakte oproep, en die gevestigde gebed, skenk aan Mohammed "Al-Wasilah" en "Al-Fadilah", en verhef hom tot die prysenswaardige posisie wat U hom belowe het, voorwaar, U verbreek nooit U belofte nie»¹.

¹ Sy Edelheid Sjeik Abdul Aziz bin Baz (mag Allah hom genadig wees) het gesê in sy versameling van fatwas (29/141): (Al-Bayhaqi het met 'n goeie

En hy sê:

«رَضِيْتُ بِاللّٰهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا».

«Ek is tevrede met Allah as Heer, met Islam as godsdiens, en met Mohammed (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) as Profeet»¹.

Dit is verbode om die moskee na die Adhan te verlaat sonder 'n verskoning of die voorneme om terug te keer.

En wanneer twee gebede gekombineer word, is een Adhan voldoende met 'n Iqamah vir elke gebed.

Tweedens: Die posisie van die gebed en die voortreflikheid daarvan:

Die gebed is die mees beklemtoonde pilaar van Islam na die twee getuïenisse, en dit het 'n spesiale posisie, aangesien Allah dit aan Sy BoodsAPPER (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) in die hemel op die nag van die Hemelvaart (Al-Mi'raj) verplig het, dit dui dus op die grootheid daarvan en die beklemtoning van die verpligting en die posisie daarvan by Allah (die Magtige en Verhevene).

Daar is baie hadiths oor die voortreflikheid daarvan en die verpligting daarvan op elke individu, en die verpligting daarvan is noodsaaklike

ketting van Jabir bygevoeg na sy woorde: "wat U hom belowe het": "voorwaar, U verbreek nooit U belofte nie").

¹ Oorgelewer deur Al-Tirmidhi, onder nommer (2635).

kennis van die godsdienst van Islam.

En van dit wat dui op die verpligting en die beklemtoning daarvan: baie tekste uit die Boek en die Sunnah, waaronder:

1- Die woorde van die Verhevene:

﴿...إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾

"Voorwaar, die gebed is vir die gelowiges op vasgestelde tye voorgeskryf" [An-Nisa: 103]. Dit wil sê: verpligtend op die tye wat die BoodsAPPER van Allah (mag die vrede en seënninge van Allah op hom rus) verduidelik het.

2- En die woorde van die Verhevene:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ...﴾

"En hulle is niks anders beveel nie as om Allah te aanbid, opreg in hul godsdienst aan Hom, as monoteïste, en om die gebed te onderhou..."

[Al-Bayyinah: 5].

3- En die woorde van die Verhevene:

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ...﴾

"As hulle dan berou toon en die gebed onderhou en die aalmoese gee, dan is hulle julle broers in die godsdienst..." [At-Tawbah: 11].

4- Van Jabir (mag Allah tevrede wees met hulle beide) dat die BoodsAPPER van Allah (mag die vrede en seënninge van Allah op hom rus) gesê het:

«إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرَكَ الصَّلَاةَ».

"Voorwaar, tussen 'n man en tussen afgodery en ongeloof is die verlaat van die gebed"¹.

5- En van Buraidah (mag Allah tevrede wees met hom) wat gesê het: Die BoodsAPPER van Allah (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) het gesê:

«الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ».

"Die verbond wat tussen ons en hulle is, is die gebed, so wie dit verlaat, het voorwaar ongelowig geword"².

En die geleerdes is dit eens oor die ongeloof van die een wat die verpligting daarvan ontken, wat die een betref wat dit verlaat uit luiheid en nalatigheid, is die mees korrekte mening dat hy ook ongelowig is, vanweë die voorafgaande korrekte hadith, en vanweë die eenstemmigheid van die metgeselle daaroor.

Derdens: Voorwaardes van die gebed:

1- Die begin van die tyd daarvan:

vanweë die woorde van die Verhevene:

﴿...إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾

"Voorwaar, die gebed is vir die gelowiges op

¹ Oorgelewer deur Muslim onder nommer (82).

² Oorgelewer deur Al-Tirmidhi onder nommer (265), en hy het gesê: "Hasan Sahih Gharib", en as korrek (sahih) verklaar deur Al-Albani in Sahih al-Targhib wa al-Tarhib.

vasgestelde tye voorgeskryf" [An-Nisa]. Dit wil sê: verpligtend op spesifieke tye.

En die tye van die verpligte gebede is soos volg:

a- Fajr: vanaf die dagbreek tot die opkoms van die son.

b- Zuhr: vanaf die daling van die son (middag) totdat die skaduwee van alles dieselfde lengte as die voorwerp self is.

c- Asr: vanaf die einde van die Zuhr-tyd tot die vergeling van die son, en die tyd van noodsaaklikheid tot die ondergang daarvan.

d- Maghrib: vanaf die ondergang van die son tot die verdwyning van die rooi skemer.

e- Isha: vanaf die einde van die Maghrib-tyd tot die helfte van die nag.

2- Bedekking van die privaatdele (Awrah):

En dit is wat bedek moet word en wat sleg is om te wys en waaroor skaamte gevoel word, en die "awrah" van die man is vanaf die navel tot by die knie, en die vrou is geheel en al "awrah" in die gebed behalwe haar gesig, en sy bedek haar gesig as sy in die teenwoordigheid van vreemde mans is, dit wil sê: diegene wat nie haar "mahram" is nie.

3- Vermyding van onreinheid (Najasah):

En onreinheid: is 'n spesifieke vuilheid, waarvan die soort die gebed verhoed; soos urine, ontlasting, bloed en ander dinge, en dit kan op die liggaam, die plek en op die klere wees.

4- Draai na die Qiblah:

Die Qiblah is die edele Ka'bah, dit is "Qiblah" genoem as gevolg van die mense wat daarna draai.

So die gebed is nie geldig sonder om na die Qiblah te draai nie, vanweë die woorde van die Verhevene:

﴿...وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ...﴾

"...en waar julle ook al is, draai julle gesigte in die rigting daarvan..." [Al-Baqarah: 144].

5- Die Voorneme (An-Niyyah):

En dit is taalkundig: Die doel, en wetlik: Die vaste besluit om die aanbidding uit te voer om nader aan Allah die Verhevene te kom. En die plek daarvan is die hart, so dit is nie nodig om dit uit te spreek nie, maar dit is eerder 'n innovasie (bid'ah).

Vierdens: Pilare van die gebed:

En dit is veertien pilare:

Die eerste pilaar: Om te staan met die vermoë daartoe:

vanweë die woorde van die Verhevene:

﴿...وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾

"...en staan voor Allah in ootmoed" [Al-Baqarah: 238], en die hadith van Imran (mag Allah tevrede wees met hom) wat teruggevoer word na die Profeet:

«صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ».

"Bid terwyl jy staan, as jy nie kan nie, dan terwyl jy sit, en as jy nie kan nie, dan op jou sy"¹.

As hy nie in staat is om te staan nie weens siekte; bid hy volgens sy toestand, sittende of op sy sy, en soos die sieke: die een wat vrees, die een sonder klere, en die een wat moet sit of lê vir 'n behandeling wat vereis dat hy nie staan nie. En net so word die een wat agter die vaste Imam bid wat nie kan staan nie, verskoon van die staan; as hy dus sittende bid, dan bid diegene agter hom sittende in navolging van hulle Imam. En dit is toelaatbaar om die vrywillige gebede (nawafil) sittende uit te voer selfs al is hy in staat om te staan, maar die beloning sal nie wees soos die beloning van die een wat staan nie.

Die tweede pilaar: Die begin-takbeer (Takbirat al-Ihram) aan die begin:

vanweë sy woorde (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus):

«تَمَّ اسْتَقْبَلِ الْقِبْلَةَ، وَكَبَّرَ».

"Draai dan na die Qiblah, en sê die takbeer"².

En die bewoording daarvan is dat hy sê: (Allahu Akbar), en niks anders as dit is voldoende vir hom nie.

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari onder nommer (1117).

² Oorgelewer deur Al-Bukhari onder nommer (6251), en Muslim onder nommer (884).

Die derde pilaar: Die lees van Al-Fatihah:
vanweë sy woorde (mag die vrede en seëninge
van Allah op hom rus):

«لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ».

"Daar is geen gebed vir die een wat nie die
Opening van die Boek (Al-Fatihah) lees nie"¹.

Die vierde pilaar: Die buiging (Ruku) in elke
eenheid (rak'ah):

vanweë die woorde van die Verhevene:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا...﴾

"O julle wat glo, buig en prostreer..."

[Al-Hajj: 77].

Die vyfde en sesde pilare:

Die opstaan uit die buiging, en die regop staan
soos sy toestand voor dit was, omdat hy (mag die
vrede en seëninge van Allah op hom rus) dit
voortdurend gedoen het.

En hy (mag die vrede en seëninge van Allah op
hom rus) het vir die een wat foutief gebid het, gesê:

«ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا».

"Kom dan op totdat jy regop staan"².

Die sewende pilaar: Die prostrasie (Sujud) op die
sewe ledemate:

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari onder nommer (756), en Muslim onder nommer (872).

² Oorgelewer deur Al-Bukhari onder nommer (793), en Muslim onder nommer (398).

en dit is die voorkop saam met die neus, die twee hande, die twee knieë, en die punte van die twee voete, vanweë sy woorde (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus):

«أَمَرْنَا أَنْ نَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظُمٍ: الْجَبْهَةِ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ، وَالْكَفَّيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ».

"Ons is beveel om op sewe bene te prostreer: die voorkop —en hy het met sy hand na sy neus gewys— die twee handpalms, die twee knieë, en die punte van die twee voete"¹.

Die agtste pilaar: Die opkom uit die prostrasie en die sit tussen die twee prostrasies:

vanweë die hadith van Aisha (mag Allah tevrede wees met haar):

«كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السَّجْدَةِ، لَمْ يَسْجُدْ حَتَّى يَسْتَوِيَ جَالِسًا».

"Die Profeet (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) het, wanneer hy sy kop uit die prostrasie opgelig het, nie weer geprostreer totdat hy regop gesit het nie"².

Die negende pilaar: Kalmtte (Tum'aneenah) in al die pilare:

En dit is die stilstand, selfs al is dit min, vanweë sy woorde (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) aan die een wat foutief gebid het:

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari onder nommer (812), en Muslim onder nommer (490).

² Oorgelewer deur Muslim (498).

«حَتَّى تَطْمَئِنَّ».

"totdat jy tot rus kom"¹.

Die tiende en elfde pilare:

Die laaste Tashahhud en die sit daarvoor: vanweë die hadith van Ibn Mas'ud (mag Allah tevrede wees met hom) wat teruggevoer word na die Profeet:

«إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

"Wanneer een van julle bid, laat hom sê: Alle eerbetonings behoort aan Allah, en die gebede en die goeie dinge. Vrede sy met u, o Profeet, en die barmhartigheid van Allah en Sy seëninge. Vrede sy met ons en met die regverdiges dienaars van Allah. Ek getuig dat daar geen godheid is behalwe Allah nie, en ek getuig dat Mohammed Sy dienaar en Sy boodskapper is"².

Die twaalfde pilaar: Die stuur van seëninge oor die Profeet (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) in die laaste Tashahhud:

Deur te sê:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ».

"O Allah, skenk seëninge aan Mohammed"³, en

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari onder nommer (724), en Muslim onder nommer (398).

² Oorgelewer deur Al-Bukhari (797), en Muslim (402).

³ Oorgelewer deur Al-Tirmidhi, onder nommer (839).

wat meer is as dit, is 'n Sunnah.

Die dertiende pilaar: Die volgorde tussen die pilare:

Omdat die Profeet (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) dit in volgorde gedoen het, en hy het gesê:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي».

"Bid soos julle my sien bid het"¹. En hy het dit aan die een wat foutief gebid het in volgorde geleer met die woord "dan".

Die veertiende pilaar: Die groet (At-Taslim):

Vanweë sy woorde (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus):

«وَحَتَامُهَا التَّسْلِيمُ».

"en die afsluiting daarvan is die groet", en sy woorde:

«وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ».

"en die beëindiging daarvan is die groet"².

Vyfdens: Verpligtinge (Wajibaat) van die gebed:

En dit is agt:

1- Al die takbeers behalwe die begin-takbeer.

2- Om te sê "Verhewe is my Heer, die Grote" in die buiging een keer, en dit is 'n Sunnah om dit tot

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari onder nommer (6008).

² Oorgelewer deur Al-Bukhari onder nommer (1110).

drie keer te vermeerder, wat die minimum volmaaktheid is, en tot tien, wat die hoogste is.

3- Om te sê: "Allah hoor die een wat Hom prys" tydens die opkom uit die buiging; vir die Imam en die een wat alleen bid.

4- Om te sê: "Ons Heer, aan U behoort die lof" tydens die regop staan na die buiging.

5- Om te sê: "Verhewe is my Heer, die Allerhoogste" tydens die prostrasie een keer, en dit is 'n Sunnah om dit tot drie keer te vermeerder.

6- Om te sê: "Heer, vergewe my" tussen die twee prostrasies een keer, en dit is 'n Sunnah om dit tot drie keer te vermeerder.

7- Die eerste Tashahhud; en dit is om te sê:

«التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

"Alle eerbetonings behoort aan Allah, en die gebede en die goeie dinge. Vrede sy met u, o Profeet, en die barmhartigheid van Allah en Sy seëninge. Vrede sy met ons en met die regverdiges dienaars van Allah. Ek getuig dat daar geen godheid is behalwe Allah nie, en ek getuig dat Mohammed Sy dienaar en Sy boodskapper is"¹.

8- Om te sit vir die eerste Tashahhud.

Sesdens: Gebruike (Sunan) van die gebed:

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari, onder nommer (835).

En die Sunan van die gebed maak nie die gebed ongeldig as dit nagelaat word nie, en dit bestaan uit twee dele: mondelinge Sunan, en handelinge Sunan.

Eerstens: Mondelinge Sunan:

1- Die openingsdua (Istiftah), en dit het verskeie bewoordings, waaronder:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

"Verhewe is U, o Allah, en aan U behoort die lof, en geseënd is U Naam, en verhewe is U majesteit, en daar is geen godheid behalwe U nie"¹.

2- Die soek van beskerming (Isti'adhah) voor Al-Fatihah, en dit is die sê van: "Ek soek beskerming by Allah teen die vervloekte duiwel".

3- Die Basmalah voor die lees, en dit is die sê van: "In die Naam van Allah, die Allergenadige, die Altyd-Barmhartige".

4- Wat meer as een keer is in die verheerliking van die buiging en die prostrasie.

5- Wat meer as een keer is van die sê van:

«رَبِّ اغْفِرْ لِي».

"Heer, vergewe my" tussen die twee prostrasies.

6- Om te sê:

«مِلْءَ السَّمَاوَاتِ، وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ».

"Vullende die hemele, en vullende die aarde, en

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari, onder nommer (743), en Muslim, onder nommer (399).

vullende wat tussen hulle is, en vullende wat U ook al daarna wil hê van enige ding", na die sê van:

«رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ».

"Ons Heer, aan U behoort die lof"¹.

7- Die lees na Al-Fatihah.

8- Om te sê:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ».

"O Allah, ek soek beskerming by U teen die straf van die Hel, en teen die straf van die graf, en teen die beproewing van die lewe en die dood, en teen die beproewing van die valse Messias (Al-Masih ad-Dajjal)"². En wat meer as dit is van die smeking (dua) in die laaste Tashahhud.

Tweedens: Handeling Sunan:

1- Die ophef van die hande tot by die skouers of die ore in vier gevalle:

a- By die begin-takbeer.

b- By die buiging (Ruku).

c- By die opkom uit die buiging.

d- By die opstaan vir die derde eenheid (rak'ah).

2- Die plaas van die regterhand op die linkerhand op die bors tydens die staan voor die buiging en daarna.

3- Om na die plek van prostrasie te kyk.

¹ Oorgelewer deur Al-Tirmidhi, onder nommer (266).

² Oorgelewer deur Muslim, onder nommer (588).

4- Om die bo-arms weg van die sye te hou tydens die prostrasie.

5- Om die maag weg van die dye te hou tydens die twee prostrasies.

6- Die Iftirash-sit in al die sittings van die gebed, behalwe in die laaste Tashahhud van die drie- of vier-eenheid gebede.

7- Die Tawarruk-sit in die laaste Tashahhud van die drie- of vier-eenheid gebede.

Sewendes: Die wyse van die gebed:

1- Die BoodsAPPER van Allah (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) het, wanneer hy opgestaan het vir die gebed, na die Qiblah gedraai, sy hande opgehef, en met die binnekant van sy vingers na die Qiblah gedraai, en gesê:

«اللهُ أَكْبَرُ».

"Allahu Akbar".

2- Dan hou hy sy linkerhand met sy regterhand vas, en plaas hulle op sy bors.

3- Dan doen hy die openingsdua, en hy het nie voortdurend slegs een openingsdua gedoen nie, so al die openingsduas wat van hom bevestig is, is toelaatbaar om mee te begin, waaronder:

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

"Verhewe is U, o Allah, en aan U behoort die lof, en geseënd is U Naam, en verhewe is U majesteit, en daar is geen godheid behalwe U nie".

4- Dan sê hy:

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ».

"Ek soek beskerming by Allah teen die vervloekte duiwel, In die Naam van Allah, die Allergenadige, die Altyd-Barmhartige".

5- Dan lees hy Al-Fatihah, en wanneer hy dit klaarmaak: sê hy: "Ameen".

6- Dan lees hy wat maklik is uit die Koran, en hy lees hardop in Fajr en die eerste twee eenhede van Maghrib en Isha, en hy lees sag in wat daarbenewens is. En hy maak die eerste eenheid van elke gebed langer as die tweede een.

7- Dan hef hy sy hande op soos hy hulle opgehef het in die openingsdua, dan sê hy: "Allahu Akbar", en hy gaan af in die buiging (Ruku), en hy plaas sy hande op sy knieë met die vingers oopgesprei, en hy hou hulle stewig vas, en hy strek sy rug uit, en hy maak sy kop gelyk daarmee; hy lig dit nie op nie en hy laat dit nie sak nie, en hy sê:

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» مرةً.

"Verhewe is my Heer, die Grote" een keer, en die minimum volmaaktheid is: drie keer, soos vooraf genoem.

8- Dan lig hy sy kop op terwyl hy sê:

«سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ».

«Allah hoor die een wat Hom prys», en hy hef sy hande op soos hy hulle ophef by die buiging (Ruku).

9- Wanneer hy dan regop staan, sê hy:

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، مِنْ لَدُنِ السَّمَاءِ، وَمِنْ لَدُنِ الْأَرْضِ، وَمِنْ لَدُنْ مَا بَيْنَهُمَا، وَمِنْ لَدُنْ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ، لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ دَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ».

«O Allah ons Heer, aan U behoort die lof, baie goeie en geseënde lof daarin, vullende die hemel, en vullende die aarde, en vullende wat tussen hulle is, en vullende wat U ook al daarna wil hê van enige ding, besitter van lof en glorie, die mees regmatige wat die dienaar gesê het, en ons is almal dienaars vir U, daar is geen weerhouer vir wat U gegee het nie, en geen gewer vir wat U weerhou het nie, en die rykdom van die ryke baat hom nie teen U nie»¹. En hy het hierdie regop staan lank gemaak.

10- Dan sê hy die takbeer en gaan af in die prostrasie (Sujud), en hy lig nie sy hande op nie, en hy prostreer op sy voorkop en sy neus en sy hande en sy knieë en die punte van sy voete, en hy draai met die vingers van sy hande en sy voete na die Qiblah, en hy is gebalanseerd in sy prostrasie, en hy bring sy voorkop en sy neus stewig op die grond, en hy steun op sy handpalms, en lig sy elmboë op, en hy hou sy bo-arms weg van sy sye, en hy lig sy maag weg van sy dye, en sy dye weg van sy skene, en hy sê in sy prostrasie:

¹ Oorgelewer deur Abu Dawood, onder nommer (5168).

«سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى».

«Verhewe is my Heer, die Allerhoogste» een keer, en die minimum volmaaktheid is drie keer soos vooraf genoem, en hy smee (dua) met wat oorgelewer is.

11- Dan lig hy sy kop op terwyl hy sê «Allahu Akbar», dan lê hy sy linkervoet plat, en sit daarop, en hou die regtervoet regop, en hy plaas sy hande op sy dye en sê dan

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي».

«O Allah vergewe my, en wees my genadig, en versterk my, en lei my, en skenk my onderhoud»¹.

12- Dan sê hy die takbeer en prostreer, en doen in die tweede een net soos hy in die eerste een gedoen het.

13- Dan lig hy sy kop op terwyl hy die takbeer sê, en staan op die voorste gedeeltes van sy voete, terwyl hy op sy knieë en dye steun.

14- Dan lig hy sy kop op terwyl hy die takbeer sê, en staan op die voorste gedeeltes van sy voete, terwyl hy op sy knieë en dye steun. en hy bid die tweede eenheid (rak'ah) soos die eerste een.

15- Dan sit hy vir die eerste Tashahhud in die "Iftirash"-posisie soos hy tussen die twee prostrasies sit, en hy plaas sy regterhand op sy regterdy, en sy linkerhand op sy linkerdy, en hy

¹ Oorgelewer deur Al-Tirmidhi, onder nommer (284).

plaas die duim van sy regterhand op sy middelvinger soos die vorm van 'n ring, en hy wys met sy wysvinger, en kyk daarna, en hy sê:

«التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

«Alle eerbetonings behoort aan Allah en die gebede en die goeie dinge, vrede sy met u o Profeet en die barmhartigheid van Allah en Sy seëninge, vrede sy met ons en met die regverdige dienaars van Allah, ek getuig dat daar geen godheid is behalwe Allah alleen sonder enige deelgenoot nie, en ek getuig dat Mohammed Sy dienaar en Sy boodskapper is» «Alle eerbetonings behoort aan Allah en die gebede en die goeie dinge, vrede sy met u o Profeet en die barmhartigheid van Allah en Sy seëninge, vrede sy met ons en met die regverdige dienaars van Allah, ek getuig dat daar geen godheid is behalwe Allah alleen sonder enige deelgenoot nie, en ek getuig dat Mohammed Sy dienaar en Sy boodskapper is»

16- Dan staan hy op terwyl hy die takbeer sê, dan bid hy die derde en die vierde, en maak hulle ligter as die eerste twee, en hy lees in hulle die Opening van die Boek (Al-Fatihah).

17- Dan sit hy in die laaste Tashahhud in die "Tawarruk"-posisie, en die Tawarruk is dat hy sy linkervoet plat lê en dit aan die regterkant laat

uitkom, en die regtervoet regop hou, en sy agterwêreld op die grond plaas.

18- Dan doen hy die laaste Tashahhud en dit is: soos die eerste Tashahhud, en hy voeg daarby:

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«O Allah skenk seëninge aan Mohammed en aan die familie van Mohammed, soos U seëninge geskenk het aan die familie van Ibrahim, voorwaar U is Prysenswaardig en Roemryk, en seën Mohammed en die familie van Mohammed, soos U die familie van Ibrahim geseën het, voorwaar U is Prysenswaardig en Roemryk».

19- En hy soek beskerming by Allah teen die straf van die Hel, en teen die straf van die graf, en teen die beproewing van die lewe en die dood, en teen die beproewing van die valse Messias (Al-Masih ad-Dajjal). En hy smee (dua) met wat oorgelewer is van die smekinge in die Boek en die Sunnah.

20- Dan groet hy (Taslim) oor sy regterkant, dan sê hy:

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

«Vrede sy met julle en die barmhartigheid van Allah», en oor sy linkerkant net so; hy begin die salaam terwyl hy na die Qiblah gerig is, en voltooi

dit terwyl hy sy kop heeltemal draai.

Agtstens: Dinge wat in die gebed afgekeur word.

1. Om sonder noodsaak rond te kyk.
2. Om die oë na die hemel op te lig.
3. Om die oë toe te maak sonder noodsaak.
4. Om die voorarms op die grond uit te spreid tydens sujood.
5. Om die mond en neus te bedek sonder noodsaak.
6. Om te bid terwyl 'n mens dringend moet urineer of ontlas, of wanneer kos teenwoordig is waarvoor hy 'n sterk begeerte het.
7. Om die voorkop of neus af te vee van stof of merke van sujood tydens die gebed. Dit is egter toelaatbaar om dit ná voltooiing van die gebed af te vee.
8. Om tydens die staanposisie teen 'n muur of iets soortgelyks te leun sonder noodsaak.

Negende: Dinge wat die gebed ongeldig maak.

1. Eet en drink.
2. Om oor wêreldse sake te praat wat nie deel van die gebed is nie.
3. Lag of hardop lag.
4. Om doelbewus 'n pilaar of verpligte deel van die gebed uit te laat.

5. Om doelbewus 'n ekstra pilaar of 'n ekstra rak'ah by te voeg.

6. Om doelbewus die salaam voor die imam te maak.

7. Baie en aaneenlopende bewegings wat nie deel van die gebed is nie, sonder noodsaak.

8. Om iets te doen wat een van die voorwaardes van die gebed verbreek, soos die verbreking van wudu, om die privaat dele doelbewus te ontbloot, om die liggaam aansienlik van die Qiblah weg te draai sonder noodsaak, of om die bedoeling van die gebed te verbreek.

Tiende: Sujood as-sahw, dit wil sê die neerbuiging van vergeetagtigheid.

Sahw beteken vergeetagtigheid. Die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, het ook in die gebed vergeet, want vergeetagtigheid is deel van die menslike aard. Sy vergeetagtigheid was deel van Allah se volmaakte guns oor sy Ummah en die voltooiing van hulle godsdien, sodat hulle hom kan navolg in wat vir hulle voorgeskryf is wanneer vergeetagtigheid plaasvind.

Die redes waarvoor sujood as-sahw voorgeskryf is:

1. Die eerste geval:

'n Byvoeging in die gebed, hetsy 'n byvoeging van handeling of van woorde.

a) Byvoeging van handeling: As die byvoeging

van dieselfde tipe is as die gebed, soos om te staan waar mens behoort te sit, of te sit waar mens behoort te staan, of om 'n buiging of prosternasie by te voeg, dan, as mens dit uit vergeetagtigheid doen, moet mens 'n prosternasie vir vergeetagtigheid doen.

b) Byvoeging van woorde: Soos om tydens buiging of prosternasie te reciteer.

dan word dit aanbeveel dat hy vir sy fout 'n boogbuiging doen.

2. Die tweede geval:

Om iets uit die gebed per ongeluk uit te laat, wat een van twee dinge kan wees:

A. Om 'n pilaar uit te laat: As hierdie pilaar die takbeer van ihraam is, is sy gebed nie geldig nie, en om vir sy fout 'n boogbuiging te doen, is nie voldoende nie. As dit 'n pilaar anders as die takbeer van ihraam is, soos rukoo' of sujood, en hy onthou voordat hy begin om 'n ander rak'ah te reciteer, moet hy teruggaan en dit en wat daarna kom, uitvoer.

As hy onthou nadat hy begin het om 'n ander rak'ah te reciteer, word die rak'ah waarin hy dit weggelaat het ongeldig, en die daaropvolgende rak'ah neem sy plek in.

B. Weglating van 'n verpligte deel: soos om die eerste tashahhud of die tasbih in ruku' te vergeet. In hierdie geval moet hy 'n vergeet-boog maak.

3. Die derde geval: twyfel.

Voorbeeld: As hy nie seker is of hy drie of vier rak'ahs in die Zuhr-gebed gebid het nie, dan in hierdie geval:

A. As iets meer waarskynlik lyk, handel hy daarvoor en buig hy uit vergeetagtigheid.

B. As niks meer waarskynlik lyk nie, handel hy volgens sekerheid en buig hy uit vergeetagtigheid.

As die twyfel ná die gebed ontstaan, of as daar baie twyfels is, ignoreer hy daardie twyfel.

Voordeel: Die prosternasie van vergeetagtigheid is voor die salam as dit weens 'n weglating of twyfel is en niks blyk vir hom meer waarskynlik te wees nie. Dit is ná die salam as dit weens 'n toevoeging of twyfel is waarin hy op die meer waarskynlike opsie gehandel het. Die saak is in hierdie opsig wyd, as Allah, verheerlik en verhef, wil.

Elfde: Tye wanneer gebed verbode is:

Die basiese beginsel is dat gebed te alle tye toelaatbaar is, maar die Islamitiese wet het gebed op sekere tye verbied, wat soos volg is:

1- Van ná die dagbreekgebed tot sonop, wanneer die son volgens oogwaarneming tot die hoogte van 'n spies bo die grond uitkom.

2- Wanneer dit in die middel van die lug is tot dit ondergaan, wat die kortste van die verbodstye is.

3- Van die middaggebed tot sononder, wat die langste van die verbodstye is.

Gebede wat tydens die verbodstye toegelaat word:

1- Inhaal van gemiste verpligte gebede.

2- Gebede vir spesifieke redes, soos: die moskeegroet, twee rak'ahs tawaf, sonsverduisteringsgebed en begrafnisgebed.

3- Inhaal van die Sunnah van Fajr ná die Fajrgebed.

Twaalfde: Gemeenskapsgebed:

Dit is 'n groot ritueel van Islam, naamlik die gemeenskapsgebed in moskeë. Moslems stem saam dat die verrigting van die vyf gebede in moskeë een van die belangrikste dade van gehoorsaamheid en die grootste dade van aanbidding is, en inderdaad een van die grootste rituele van Islam.

1- Vonnis oor die gemeenskapsgebed:

Die gesamentlike gebed is verpligtend in die moskee vir die vyf gebede vir mans wat daartoe in staat is, hetsy hulle tuis is of reis, in tye van veiligheid en in tye van vrees.

Die verpligting van die gesamentlike gebed word aangedui deur die Koran en die Soenna, en deur die praktyk van Moslems deur die eeue heen, van een geslag op die volgende.

Uit die Koran: Allah sê:

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ...﴾

“En wanneer jy onder hulle is en vir hulle die

gebed instel, laat 'n groep van hulle saam met jou staan ...” [An-Nisa: 102]. Hierdie vers dui daarop dat die gemeenskapsgebed verpligtend is, aangesien Moslems nie toegelaat word om dit in tye van vrees te verlaat nie. As dit nie verpligtend was nie, sou vrees die geldigste verskoning gewees het om dit te verlaat. Die verwerping van die gemeenskapsgebed en luiheid daarvoor is onder die bekendste kenmerke van die skynheiliges.

Uit die Sunnah: Daar is baie hadiths, insluitend:

Wat in Sahih Muslim genoem word

أَنَّ رَجُلًا أَعْمَى قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ، فَسَأَلَهُ أَنْ يُرَخِّصَ لَهُ أَنْ يُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ، فَرَخَّصَ لَهُ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ فَقَالَ: «هَلْ تَسْمَعُ النِّدَاءَ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَأَجِبْ».

“Daar het 'n blinde man gekom en gesê: ‘O BoodsAPPER van Allah, ek het niemand wat my na die moskee kan lei nie.’ Hy het toestemming gevra om by sy huis te bid, en die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, het hom toestemming gegee. Toe die man omgedraai het om weg te gaan, het die Profeet hom geroep en gesê: ‘Hoor jy die oproep (die adhan)?’ Hy het geantwoord: ‘Ja.’ Hy het gesê: ‘Dan moet jy daarop reageer.’”¹

Die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, het hom beveel om die

¹ Oorgedra deur Muslim, nr. 1484.

gemeenskapsgebed in die moskee by te woon en op die oproep te reageer, al was hy blind en al het hy moeilikheid ervaar. Dit dui daarop dat die gebed in gemeente verpligtend is.

2. Wat word as 'n gemeentegebed beskou en waarmee dit bereik word:

"Die gemeente word bereik deurdat 'n rak'ah van die gebed saam met Want die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, het gesê:

«مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ».

"Wie een rak'ah van die gebed bereik het, het inderdaad die gebed bereik."¹

3. Wat die rak'ah bereik laat word:

'n Rak'ah word bereik deur die rukū' te bereik. As die persoon wat die gebed gemis het, sy imam in rukū' bereik, moet hy die openingstakbir (Takbir al-Ihram) sê terwyl hy staan, en dan weer 'n tweede takbir sê vir die rukū' voordat hy buig. As hy slegs die openingstakbir tydens staanposisie sê, is dit voldoende en vervang dit die takbir vir rukū'.

4. Verskonings wat dit toelaat om die gemeenskapsgebed te verlaat:

1. Siekte wanneer dit moeilik is om die Vrydaggebed of gemeenskapsgebed by te woon.

2. Die behoefte om te urineer of te ontlast wanneer die terughou daarvan die konsentrasie in

¹ Oorgelewer deur Sahih al-Bukhari, nr. 609, en Sahih Muslim, nr. 602.

die gebed kan benadeel of skade aan die liggaam kan veroorsaak.

3. Die teenwoordigheid van kos wanneer 'n persoon honger is of wanneer sy siel sterk na kos verlang, mits dit nie as 'n gewoonte of 'n verskoning gebruik word om die gemeenskapsgebed te vermy nie.

4. Ware vrees vir skade aan lewe, eiendom of ander belangrike sake.

Dertiende: Die gebed van vrees (Salat al-Khawf).

Die gebed van vrees word voorgeskryf in enige toelaatbare geveg, soos geveg teen ongelowiges, opstandelinge en aanvallers, op grond van die woorde van Allah, die Verhewe:

{...إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا...}

“...As julle vrees dat diegene wat ongelowig is, julle in versoeking sal bring ...” [An-Nisa: 101]. En dit word ook vergelyk met ander groepe teen wie geveg mag word.

Die gebed van vrees word voorgeskryf onder twee voorwaardes:

1) Dat die vyand iemand is teen wie veg geoorloof is.

2) Dat daar vrees bestaan dat die vyand die Moslems tydens die gebed kan aanval.

Vorm van die gebed van vrees:

Daar is verskeie vorms, en die bekendste is soos oorgelewer in die hadith van Sahl, mag Allah tevrede wees met hom:

أَنَّ طَائِفَةً صَفَّتْ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، وَطَائِفَةٌ وَجَّاهُ الْعَدُوَّ، فَصَلَّى بِالنَّبِيِّ مَعَهُ رُكْعَةً، ثُمَّ تَبَتَّ قَائِمًا، وَأَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ انْصَرَفُوا، وَصَفُّوا وَجَّاهُ الْعَدُوَّ، وَجَاءَتِ الطَّائِفَةُ الْأُخْرَى، فَصَلَّى بِهِمُ الرُّكْعَةَ الَّتِي بَقِيَتْ مِنْ صَلَاتِهِ، ثُمَّ تَبَتَّ جَالِسًا، وَأَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ سَلَّمَ بِهِمْ.

'n Groep het saam met die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, gestaan, terwyl 'n ander groep teenoor die vyand gestaan het. Hy het met die groep wat saam met hom was, een rak'ah gebid, daarna het hy bly staan terwyl hulle vir hulself die gebed voltooi het. Daarna het hulle wegbeweeg en teenoor die vyand gestaan. Toe het die ander groep gekom, en hy het die rak'ah wat van sy gebed oor was, saam met hulle gebid, daarna het hy bly sit terwyl hulle vir hulself die gebed voltooi het, en daarna het hy die salaam met hulle gegee.¹

Uit die gebed van vrees leer ons:

1. Die belangrikheid van gebed in Islam en die belangrikheid van gemeenskapsgebed, aangesien dit nie in selfs moeilike omstandighede laat vaar is nie.

2. Die opheffing van swaarkry vir hierdie Ummah en die verdraagsaamheid van die Sharia, asook die geskiktheid daarvan vir elke tyd en plek.

¹ Oorgelewer deur Sahih al-Bukhari, nr. 4130, en Sahih Muslim, nr. 842.

3- Die volmaaktheid van die Islamitiese wetgewing, en dat dit vir elke situasie voorskryf wat daarby pas.

Veertiende: Die Vrydag-gebed (Salat al-Jumu'ah):

Eerstens: Die reël (Hukm) daarvan:

Die Vrydag-gebed is 'n individuele verpligting (Fard 'Ayn) op elke Moslem wat manlik, volwasse, by sy volle verstand en 'n inwoner is, en wat geen geldige verskoning het nie.

As gevolg van die woorde van die Verhewene:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾﴾

"O julle wat glo! Wanneer die oproep tot die gebed op die dag van Vrydag weerklink, haas julle na die gedagtenis van Allah en laat vaar handel. Dit is beter vir julle, as julle maar net geweet het."

[Al-Jumu'ah: 9].

En op grond van die uitspraak van die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees:

﴿لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ وَدْعِهِمُ الْجُمُعَاتِ، أَوْ لَيَخْتِمَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ، ثُمَّ لَيَكُونُنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾.

"Mense moet ophou om die Vrydag-gebede na te laat, anders sal Allah hulle harte verseël, en dan sal hulle beslis onder die agteloses tel."¹.

¹ Uitgegee deur Muslim met nommer (865).

Tweedens: Voorwaardes vir die geldigheid van die Vrydag-gebed:

1) Die tyd: Die tyd daarvoor is dieselfde as die tyd vir die Dhuhur-gebed. Dit is dus nie geldig voor die tyd begin nie, en ook nie nadat die tyd verby is nie.

2) Dat 'n groep dit bywoon, en die minimum vir 'n groep is drie persone volgens die korrekte mening. Dit is dus nie geldig vir 'n individu alleen nie, en ook nie vir net twee mense nie.

3) Dat diegene wat bid inwoners moet wees in huise wat gebou is volgens die plaaslike gewoontes. Of dit nou van gewapende beton, klip, klei of ander materiale is. Gevolglik is dit nie geldig vir die mense van die woestyn wat in tente of huise van hare woon nie, wat nie in 'n vaste plek woon nie, maar rondtrek agter weiding vir hul vee aan.

4) Dat dit voorafgegaan word deur twee preke (Khutbahs), vanweë die Profeet ﷺ se standvastige nakoming daarvan.

Derdens: Die pilare van die twee Vrydag-preke:

1- Die lofprysing van Allah en die twee getuienisse.

2. Om te bid vir die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees.

3- Die aanmaning tot godsvrees (Taqwa).

4- Die resitasie van 'n gedeelte uit die Koran.

5- Die vermaning (die eintlike preek).

Vierdens: Aanbevole handelinge vir die twee Vrydag-preke:

1- Om die preek op 'n preekstoel (Minbar) te lewer.

2- Die skeiding tussen die twee preke met 'n kort sarsie van sit.

3- Om smekinge (Du'a) te doen vir die Moslems en hul leiers.

4- Om die preke kort te hou.

5- Die groet (Salaam) van die prediker aan die mense wanneer hy die preekstoel bestyg.

Vyfdes: Aanbevole handelinge op die dag van Vrydag:

1- Die gebruik van die tandestokkie (Siwak).

2- Die gebruik van parfuum indien beskikbaar.

3- Om vroegtydig na die Vrydag-gebed te vertrek.

4- Om na die moskee te stap en nie te ry nie.

5- Om naby aan die Imam te sit.

6- Om smekinge (Du'a) te doen.

7- Die lees van Surah al-Kahf.

8. Om die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, baie te seën.

Sesde: Dinge wat vir die persoon wat Vrydaggebed bywoon, afgekeur of verbied word:

1. Dit is verbode om te praat terwyl die imam op Vrydag preek, op grond van die woorde van die

Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees:

«إِذَا قُلْتَ لِصَاحِبِكَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: أَنْصِتْ، وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَعُوتَ».

“As jy vir jou vriend op Vrydag sê: ‘Luister stil,’ terwyl die imam preek, het jy reeds ydel gepraat.”¹ Dit beteken: jy het ydelheid gepraat, en ydelheid hier beteken sonde (of die verlies van die beloning).

2- Dit is afkeurswaardig (Makruh) om oor mense se nekke te klim, behalwe as dit die Imam is, of as daar 'n oop spasie is wat slegs op daardie manier bereik kan word.

Hoe om die Vrydag-gebed te haal:

Wie die buiging (Ruku') saam met die Imam in die tweede eenheid (Rak'ah) van die Vrydag-gebed haal, het die Vrydag-gebed gehaal, en hy voltooi dit as twee eenhede. En as hy nie die buiging van die tweede eenheid haal nie, dan het hy die Vrydag-gebed gemis, en hy voltooi dit as die Dhuhr-gebed van vier eenhede. Net so ook die een wat die Vrydag-gebed mis weens slaap of iets anders; hy bid dit as Dhuhr.

Vyftiende: Die gebed van mense met verskonings (beperkings):

Eerstens: Die gebed van die siek persoon:

Eerstens: Dit is verpligtend vir die sieke om die

¹ Uitgegee deur Bukhari met nommer (934), en Muslim met nommer (851).

gebed volgens sy vermoë uit te voer. En dit is nie toelaatbaar vir hom om dit uit te stel tot ná die tyd nie, solank hy nog by sy volle verstand is.

Tweedens: Hoe bid die siek persoon?:

1- Die sieke moet staande bid as hy kan staan sonder oormatige moeite of skade, en hy moet buig en neerkniel.

2- As die buiging of neerknieling hom skade berokken terwyl hy wel kan staan, moet hy die buiging staande aandui (met 'n knik) en die neerknieling sittende aandui.

3- As hy nie staande kan bid nie, bid hy sittende. Die Sunnah is dat hy kruisbeen sit in die staanposisie, rukū' aandui, en sujood op die grond verrig indien moontlik. Indien nie, moet hy sujood met 'n laer beweging as rukū' aandui.

4. As hy nie sittend kan bid nie, bid hy op sy sy met sy gesig na die qiblah. Die regterkant is beter indien moontlik, en hy dui rukū' en sujood met beweging aan.

5. As hy nie op sy sy kan bid nie, bid hy op sy rug met sy voete na die qiblah en dui rukū' en sujood met beweging aan.

6. As hy nie beweging vir rukū' en sujood kan maak nie, kan hy met sy kop aandui. As dit moeilik is, verval die aanduiding en verrig hy die gebed in sy hart, deur die handelinge van gebed te bedoel terwyl hy sit, en hy lees die smekinge en

herinneringe.

7. Die siek persoon moet die voorwaardes van gebed verrig wat hy kan, soos die rigting van die qiblah, wassing met water of tayammum wanneer hy nie kan nie, en reinheid van onsuiverhede. As hy nie iets hiervan kan doen nie, verval dit van hom en hy bid volgens sy toestand sonder om die gebed uit sy tyd uit te stel.

Dit is Sunnah vir die siek persoon om kruisbeen te sit in die staan- en rukū'-posisie en andersins met die bene onder hom gevou te sit.

Tweedens: Gebed van die reisiger

1. Die reisiger is een van die mense met 'n verskoning. Dit is vir hom voorgeskryf om die vier-rak'ah-gebed te verkort tot twee rak'ahs. Op grond van die woorde van Allah, die Verhewe:

﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ...﴾

“En wanneer julle op reis in die land is, is daar geen sonde vir julle om die gebed te verkort nie.” [An-Nisa: 101].

Volgens Anas ibn Malik, mag Allah tevrede wees met hom, het hy gesê:

«خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ، حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ».

“Ons het saam met die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, van Madinah na Makkah gereis, en hy het altyd twee rak'ahs gebid

totdat ons teruggekeer het na Madinah.”¹

Die verkorting begin wanneer die reisiger die beboude kom van sy dorp verlaat; want Allah het die verkorting toegelaat vir diegene wat "op die aarde reis". Voor hy sy dorp verlaat, word hy nie as iemand beskou wat op die aarde reis of as 'n reisiger nie, en omdat die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom) slegs verkort het wanneer hy vertrek het.

2- Die afstand wat 'n reisiger van voorneme moet wees om af te lê sodat hy die gebed mag verkort, is ongeveer tagtig kilometer.

3- Die reisiger mag voortgaan om te verkort op sy terugreis totdat hy sy eie dorp waaruit hy vertrek het, binnegaan.

4. As die reisiger in 'n stad aankom en van plan is om daar te bly, is daar drie moontlikhede:

a) As hy van voorneme is om langer as vier dae te bly; dan moet hy die volle gebed (vier eenhede) bid vanaf die eerste dag wat hy daar gevestig is, en hy mag nie van die toegewings vir reisigers gebruik maak nie.

b) As hy van voorneme is om vier dae of minder te bly; dan is dit vir hom toelaatbaar om die gebed te verkort en gebruik te maak van die toegewings vir reisigers.

¹ Uitgegee deur Bukhari (1081) en Muslim (693).

c) As hy nie 'n spesifieke tydperk van verblyf beplan nie, maar dalk een dag of tien dae bly afhangende van die omstandighede, of as hy daar is vir 'n doel soos mediese behandeling of sake, en hy beplan om terug te keer sodra sy doel bereik is; dan is dit vir hom toelaatbaar om te verkort en die toegewings vir reisigers te gebruik totdat hy terugkeer, selfs al sou sy verblyf langer as vier dae duur.

5- As 'n reisiger agter 'n inwoner-Imam bid, is hy verplig om die volle gebed te voltooi, selfs al haal hy slegs die laaste Tashahhud saam met hom.

6- As 'n inwoner agter 'n reisiger bid wat die gebed verkort, is die inwoner verplig om sy gebed te voltooi nadat die Imam die Salaam gedoen het.

Sestiende: Die gebed van die twee Eids:

Die feeste van die Moslems is goddelike feeste wat deur Allah die Verhewene vir hulle voorgeskryf is; hulle het dit nie self uitgedink nie. En hulle het slegs twee feeste: Eid al-Fitr en Eid al-Adha. Dit is in teenstelling met die feeste van die ongelowiges of die nuwigheidsfeeste (Bid'ah) wat Allah nie voorgeskryf of beveel het nie, maar wat hulle self ingestel het.

Die reël (Hukm) van die Eid-gebed:

Dit is 'n verpligting op die gemeenskap (fard kifayah). Die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, het dit gereeld verrig, en ook

die reggeleide kaliefs, mag Allah tevrede wees met hulle almal. En dit is een van die tekens van die godsdiens en sy sigbare rituele.

Die tyd van die Eid-gebed: Dit begin wanneer die son tot die hoogte van 'n spies gestyg het, d.w.s. ongeveer 'n kwartier ná sonsopkoms, en die tyd eindig wanneer die son sy hoogste punt bereik (Zawal).

Die wyse (beskrywing) van die Eid-gebed:

1- In die eerste eenheid sê hy die begin-Takbir, dan lees hy die openingsgebed (Istiftah), daarna sê hy ses Takbirs terwyl hy sy hande met elke Takbir ophef. Hy loof Allah en prys Hom, en spreek seëninge uit oor die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom) tussen die Takbirs. Daarna soek hy skuiling by Allah (Ta'awwudh), sê die Basmalah, en begin met die resitasie.

2- In die tweede eenheid, ná die oorgangs-Takbir, sê hy vyf Takbirs, dan soek hy skuiling, sê die Basmalah, en begin met die resitasie. Dit is aanbeveel om in die eerste eenheid Surah al-A'la ná Surah al-Fatihah te lees, en in die tweede eenheid Surah al-Ghashiyah.

3- Wanneer die Imam die Salaam gedoen het, bestyg hy die preekstoel en lewer twee preke, met 'n kort sitpouse tussen hulle, net soos met die Vrydag-preek.

Die Sunnahs van Eid:

- a) Die bad (Ghusl).
- b) Om jouself skoon te maak en parfuum aan te sit.
- c) Om te eet voor jy vertrek op Eid al-Fitr, en op Eid al-Adha eers ná die gebed van die offervleis te eet as daar 'n offerdier is.
- d) Om te voet (stappende) na die gebed te gaan.
- e) Om met een pad te gaan en met 'n ander pad terug te keer.
- f) Om vroegtydig na die gebedsplek (Musalla) te gaan vir die volgeling (Ma'mum), maar nie vir die Imam nie.

Die Takbir (Verheerliking):

Dit is 'n Sunnah om die Takbir te sê op die nagte van die twee Eids, die eerste tien dae van Dhul-Hijjah, en die dae van Tashriq, en dit is van twee soorte:

Die eerste soort: Onbeperkte Takbir (Al-Takbir al-Mutlaq): dit is dit wat nie aan 'n spesifieke tyd gekoppel is nie.

1- Tydens Eid al-Fitr: vanaf sonsondergang op die nag van Eid tot die begin van die Eid-gebed.

2- Tydens Eid al-Adha: vanaf sonsondergang op die nag van die eerste dag van Dhul-Hijjah tot sonsondergang op die laaste dag van die dae van Tashriq.

Die tweede soort: Beperkte Takbir (Al-Takbir al-Muqayyad): dit is dit wat beperk is tot ná die

verpligte gebede.

1- Die persoon wat nie in 'n staat van Ihram is nie: vanaf die Fadjr van die dag van Arafah tot die 'Asr van die laaste dag van die dae van Tashriq.

2- Die persoon in 'n staat van Ihram: vanaf die Dhuhr-gebed op die dag van Eid tot die 'Asr van die laaste dag van die dae van Tashriq.

Sewentiende: Die verduisteringsgebed (Salat al-Kusuf):

Die betekenis van maan- en sonverduistering:

Maanverduistering (Khusuf): dit is die verdwyning van die maan se lig of 'n gedeelte daarvan gedurende die nag.

Sonverduistering (Kusuf): dit is die verdwyning van die son se lig of 'n gedeelte daarvan gedurende die dag.

Die reël (Hukm) van die verduisteringsgebed:

Dit is 'n bevestigde Sunnah. Dit is bewys deur die handeling van die Profeet, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees, toe die son tydens sy leeftyd verduister het, Dit word ook bewys deur sy bevel daartoe, en die geleerdes is dit eens oor die wettigheid daarvan.

Die tyd daarvoor:

Vanaf die begin van die son- of maanverduistering tot die opklaring, wat die einde van die verduistering is.

Die wyse (beskrywing) daarvan:

Die getal eenhede is twee; die resitasie word hardop gedoen, en die wyse is soos volg:

a) Hy sê die begin-Takbir, lees die openingsgebed, soek skuiling, sê die Basmalah, lees al-Fatihah, en lees dan 'n lang gedeelte uit die Koran.

b) Dan doen hy 'n lang buiging (Ruku').

c) Dan staan hy op uit die buiging en sê: "Sami' Allahu liman hamidah," lees dan al-Fatihah, en daarna 'n lang resitasie wat korter is as die eerste een.

d) Dan doen hy 'n lang buiging wat korter is as die eerste buiging.

e) Dan staan hy op uit die buiging en sê: "Sami' Allahu liman hamidah."

f) Dan doen hy twee lang neerknielings (Sajdahs).

g) Dan staan hy op vir die tweede eenheid (Rak'ah), wat presies soos die eerste eenheid is, maar hy hou dit effens korter as die eerste een.

Die Sunnahs daarvan:

a) Die oproep daarvoor deur te sê: "As-Salatu Jami'ah" (Die gebed is in gemeenskap).

b) Dat dit in 'n groep (Jama'ah) gebid word.

c) Om die gebed lank te maak in die staan, buig en neerkniel.

d) Dat die tweede eenheid korter as die eerste

een moet wees.

e) Die vermaning (preek) daarna, en die aanmoediging om dade van gehoorsaamheid te doen en die bose na te laat.

f) Om baie smeking (Du'a) te doen, jouself te verneder voor Allah, vergifnis te vra (Istighfar), en aalmoese (Sadaqah) te gee.

Agtiende: Die gebed vir reën (Salat al-Istisqa):

1) Istisqa: Dit is om vir water (reën) van Allah die Verhewene te vra deur die neerstuur van reën tydens tye van droogte.

Die tyd wanneer die reëngebed wetlik voorgeskryf is:

Die reëngebed is voorgeskryf wanneer die aarde droog word, die reën weggehou word, en daar skade as gevolg van die gebrek aan water ontstaan; daar is dan geen ander uitweg vir mense as om hulself voor hul Heer te verneder, Hom vir reën te vra, en Sy hulp af te smee deur verskillende vorme van smeking nie.

a) Soms deur die gebed in 'n groep of as individue te verrig.

b) Soms deur smeking tydens die Vrydag-preek, waar die prediker die smeking doen en die Moslems "Amin" daarop sê.

c) En soms deur smeking op enige tydstop,

sonder 'n gebed of 'n preek.

Die reël (Hukm) van die reëngebed:

Dit is 'n beklemtoonde Sunnah wanneer die rede daarvoor bestaan, as gevolg van die dade van die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom), soos in die Hadith van Abdullah bin Zaid (mag Allah tevrede wees met hom) wat gesê het:

«خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَى الْمُصَلَّى، فَاسْتَسْقَى، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، وَقَلَبَ رِداءَهُ، وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ».

"Die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom) het na die gebedsplek (Musalla) gegaan, vir reën gevra, na die Qiblah gedraai, sy bo-kleed binnestebuite gekeer, en twee eenhede gebid."¹.

Die wyse (beskrywing) van die reëngebed:

Die wyse van die reëngebed ten opsigte van sy plek is soos die Eid-gebed. Dit is aanbeveel om dit by die gebedsplek (Musalla) te verrig soos die Eid-gebed, en die reëls daarvan is soos die reëls van die Eid-gebed; wat betref die aantal eenhede, die hardop resitering, dat dit voor die preek gebid word, en die ekstra Takbirs in die eerste en tweede eenheid voor die resitasie, Soos voorheen verduidelik in die gedeelte oor die twee Eid-gebiede. En hy lewer slegs een preek.

Negentiende: Die reëls van begrafnisse (Janaza):

¹ Uitgee deur Bukhari (1012) en Muslim (894).

Eerstens: Vir diegene wat teenwoordig is by 'n sterwende persoon:

1- Dit is 'n Sunnah vir diegene teenwoordig om die sterwende aan te moedig om te sê: "Daar is geen god behalwe Allah nie."

2- Dit is 'n Sunnah dat hy in die rigting van die Qiblah gedraai word.

3- Dit is aanbeveel om sy oë toe te maak.

4- Dit is 'n Sunnah om die oorledene ná sy dood met 'n laken te bedek.

5- Dit is behoorlik om te haas met die voorbereiding vir die begrafnis.

6- Dit is verpligtend om te haas met die vereffening van sy skuld.

7- Die oorledene word gewas en in 'n doodskleed (Kafn) gedraai, en beide is 'n gesamentlike verpligting (Fard Kifayah).

Tweedens: Die reëls van die gebed oor die oorledene (Janaza-gebed):

Die reël daarvan: 'n Gesamentlike verpligting (Fard Kifayah).

Die voorwaardes daarvan:

- 1) Om na die Qiblah te draai.
- 2) Om die privaatdele (Awrah) te bedek.
- 3) Om onreinheid te vermy.
- 4) Reinheid van die een wat bid en die een oor wie gebid word.

5- Dat beide die een wat bid en die oorledene

Moslems is.

6) Die teenwoordigheid van die lyk as dit in die dorp is.

7) Dat die een wat bid moreel verantwoordelik (Mukallaf) moet wees.

Die pilare daarvan:

1) Om daarin te staan.

2) Die vier Takbirs.

3) Die lees van al-Fatihah.

4) Smeking van seëninge oor die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom).

5) Om vir die oorledene te smee (Du'a).

6) Die korrekte volgorde.

7) Die Salaam.

Die Sunnahs daarvan:

1) Om die hande met elke Takbir op te hef.

2) Om skuiling by Allah te soek (Istia'dhah).

3) Om vir jouself en vir die Moslems te smee.

4) Om die resitasie saggies te doen.

5) Om 'n kort rukkie te wag ná die vierde Takbir en voor die Salaam.

6) Om die regterhand oor die linkerhand op die bors te plaas.

7) Om na regs te kyk tydens die Salaam.

Die wyse (beskrywing) daarvan:

Die Imam of die individu staan by die bors van die man en by die middel van die vrou; hy sê die begin-Takbir, soek skuiling, maar sê nie die

openingsgebed (Istiftah) nie; hy sê die Basmalah en lees al-Fatihah.

Dan sê hy die Takbir en spreek seëninge uit oor die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom); daarna sê hy weer die Takbir en smee vir die oorledene met dit wat Soos die uitspraak van die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom):

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرْنَا وَأُنْثَانَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِيمَانِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ».

"O Allah, vergewe ons lewendes en ons dooies, ons jonges en ons oues, ons mans en ons vroue, diegene wat hier is en diegene wat afwesig is. O Allah, wie U ook al van ons laat lewe, laat hom lewe in geloof, en wie U ook al van ons laat sterf, laat hom sterf in Islam. O Allah, moenie ons sy beloning ontsê nie, en laat ons nie ná hom dwaal nie."¹

En sy woorde:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالتَّلَجِّ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ».

"O Allah, vergewe hom en wees hom barmhartig, skenk hom veiligheid en vergewe hom. Maak sy ontvangs eerbaar en maak sy ingang ruim.

¹ Uitgegee deur Abu Dawud (3201) en al-Tirmidhi (1024).

Was hom met water, sneeu en hael, en reinig hom van sondes soos 'n wit kleeft van vuilheid gereinig word. Gee hom 'n huis beter as sy huis, 'n familie beter as sy familie, en 'n eggenoot beter as sy eggenoot. Laat hom die Paradys binnegaan en beskerm hom teen die straf van die graf en die straf van die Vuur."¹. Dan sê hy die Takbir, wag 'n kort rukkie, en doen dan een Salaam na sy regterkant.

Derde Afdeling: Zakaat (Verpligte Aalmoese):

1- Definisie van Zakaat en die status daarvan:

Taalkundig beteken Zakaat: Groei en vermeerdering.

In die wetgewing (Shari'ah) beteken dit: 'n Verpligte reg in spesifieke bates vir 'n spesifieke groep mense.

Dit is die derde pilaar van die pilare van Islam. Dit word saam met die gebed in twee-en-tagtig plekke in die Koran genoem, wat dui op die groot belangrikheid daarvan.

¹ Uitgegee deur Muslim (962).

Allah die Verhewene sê:

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ...﴾

"En onderhou die gebed en gee die Zakaat..."
[Al-Baqarah: 43].

En hy (Vrede en seëninge van Allah wees op hom) het gesê:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ، وَحَجَّ الْبَيْتِ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ».

"Islam is gebou op vyf (pilare): Die getuienis dat daar geen god behalwe Allah is nie en dat Muhammad die BoodsAPPER van Allah is, die onderhouding van die gebed, die gee van Zakaat, die pelgrimstog na die Huis (Hajj), en die vas van Ramadan."¹

Die Moslems is dit eens oor die verpligting daarvan. En oor die ongeloof (Kufr) van die een wat die verpligting daarvan ontken. En oor die veg teen diegene wat weier om dit uit te gee.

2- Voorwaardes vir die verpligting van Zakaat:

a) Vryheid: Dit is nie verpligtend vir 'n slaaf nie, want hy besit geen bates nie; wat hy ook al in sy besit het, behoort aan sy heer, daarom is die Zakaat daarop sy heer se verantwoordelikheid.

b) Islam: Dit is nie verpligtend vir 'n ongelowige

¹ Uitgegee deur Bukhari (8) en Muslim (111).

(Kafir) nie, want dit is 'n daad van aanbidding en gehoorsaamheid, en 'n ongelowige is nie iemand wat daad van aanbidding en gehoorsaamheid verrig nie.

c) Besit van die Nisab: Dit is nie verpligtend op bates minder as die Nisab nie, wat 'n spesifieke vasgestelde hoeveelheid rykdom is.

d) Volle eienaarskap: Die bates moet die persoon se volle en volledige eiendom wees; daar is geen Zakaat op bates waarvan die eienaarskap nie gevestig is nie, soos 'n skuld van manumissie (Kitabah).

e) Die verloop van 'n jaar (Hawl) oor die bates: Vanweë die Hadith van Aisha (mag Allah tevrede wees met haar), wat teruggevoer word na die Profeet:

«لَا زَكَاةَ فِي مَالٍ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ».

"Daar is geen Zakaat op bates totdat 'n volle jaar daarvoor verloop het nie."¹.

3- Bates waarop Zakaat verpligtend is:

Eerstens: Vee (Behima al-An'am),

Dit is kamele, beeste en skape/bokke, en Zakaat is daarop verpligtend onder twee voorwaardes:

1- Dat hulle aangehou word vir melk en voortplanting, nie vir werk (soos ploeg) nie.

2- Dat hulle weidend (Sa'imah) moet wees (hulle

¹ Uitgegee deur Ibn Majah (1792) en al-Tirmidhi (63 en 631).

wei vrylik), want Zakaat is nie verpligtend op diere wat gevoer word met voer wat vir hulle gekoop is, of wat versamel is van weiveld of ander plekke nie, en daar is geen Zakaat op diere wat slegs 'n gedeelte van die jaar wei en nie die hele jaar of die grootste gedeelte daarvan nie.

4- Die Nisab (minimum bedrae) vir vee:

1- Zakaat op kamele:

As die voorwaardes nagekom word, is een skaap verpligtend vir elke vyf kamele, twee skape vir tien, drie skape vir vyftien, en vier skape vir twintig, soos aangedui deur die Sunnah en konsensus (Ijima). As dit vyf-en-twintig bereik, is 'n "Bint Makhad" verpligtend ('n eenjarige vroulike kameel), en as dit nie beskikbaar is nie, is 'n "Ibn Labun" ('n tweejarige manlike kameel) voldoende.

As die kamele ses-en-dertig bereik, is 'n "Bint Labun" verpligtend (vroulik, wat twee jaar voltooi het).

As hulle ses-en-veertig bereik, is 'n "Hiqqah" verpligtend (wat drie jaar voltooi het).

As die kamele een-en-sestig bereik, is 'n "Jadha'ah" verpligtend (wat vier jaar voltooi het).

As die totaal ses-en-sewentig bereik, is twee "Bint Labun" kamele verpligtend.

As die kamele een-en-negentig bereik, is twee "Hiqqah" kamele verpligtend.

As die totaal meer as honderd-en-twintig is met

een (121), is drie "Bint Labun" kamele verpligtend, daarna een "Bint Labun" vir elke veertig en een "Hiqqah" vir elke vyftig.

2- Zakaat op beeste:

Dit is verpligtend as die voorwaardes nagekom word wanneer dit dertig bereik: 'n "Tabi'" of "Tabi'ah" (eenjarige kalf wat die tweede jaar betree het).

Daar is niks verskuldig op minder as dertig nie.

As dit veertig bereik, is 'n "Musinnah" koei verpligtend (wat twee jaar voltooi het).

As die totaal meer as veertig is, is een "Tabi'" of "Tabi'ah" verskuldig vir elke dertig, en een "Musinnah" vir elke veertig.

3- Zakaat op skape en bokke:

As die totaal veertig bereik, hetsy skape of bokke, is een dier verskuldig: 'n jong skaap (Jadha') of 'n vroulike bok.

Daar is geen Zakaat op skape/bokke as die getal minder as veertig is nie. As die totaal honderd-en-een-en-twintig (121) bereik, is twee skape verpligtend. As dit tweehonderd-en-een (201) bereik, is drie skape verpligtend.

Daarna word die verpligting vasgestel op een skaap vir elke honderd; dus vir vierhonderd is dit vier skape, ensovoorts.

Tweedens: Zakaat op dit wat uit die aarde voortkom:

Dit wat uit die aarde voortkom is van twee soorte:

1) Graan en vrugte.

2) Minerale.

Die eerste soort: Graan en vrugte:

Zakaat is verpligtend op graan soos koring, gars en rys. En op vrugte soos dadels en rosyne, En dit is nie verpligtend op ander plante nie; soos peulgewasse en groente.

Voorwaardes vir die verpligting van Zakaat op graan en vrugte:

1) Dat dit gestoor (bewaar) kan word: daar is dus geen Zakaat op dit wat nie gestoor kan word nie, soos vrugte en groente.

2) Dat dit meetbaar is (volgens volume): daar is geen Zakaat op dit wat volgens getal of gewig verkoop word nie; soos waatlemoen, uie, granaatlemoene, en ander.

3) Dat dit die Nisab bereik: wat vyf "Awsuq" is; daar is geen Zakaat op dit wat minder as dit is nie.

4) Dat die Nisab in besit moet wees op die tydstip wanneer die Zakaat verpligtend word.

Enigeen wat dit verkry ná die tydstip van verpligting, hoef nie Zakaat daarop te betaal nie, soos wanneer hy dit koop of as 'n geskenk ontvang ná die oes.

Die tyd wanneer die Zakaat daarop verpligtend word:

Zakaat op graan en vrugte word verpligtend wanneer dit begin ryp word (duidelike tekens van goeie gehalte toon). En die tekens van beginnende rypwording is soos volg:

a) By graan: wanneer dit hard en ferm word.

b) By die vrugte van die dadelpalm: wanneer dit rooi of geel word.

c) By druiwe: wanneer dit sag en soet word.

Die Nisab daarvan:

Die Nisab vir graan en vrugte: vyf "Awsuq". En 'n "Wasq" is sestig "Sa". Die Nisab is dus driehonderd Profetiese "Sa", wat gelykstaande is aan ongeveer 900 kg.

Die hoeveelheid Zakaat wat daarop verpligtend is:

Een-tiende (10%) is verpligtend op dit wat sonder onkoste of moeite besproei word; soos dit wat deur reënwater en fonteine besproei word.

En 'n halwe tiende (5%) is verpligtend op dit wat met onkoste en moeite besproei word; soos dit wat besproei word met water wat uit putte en riviere gepomp word deur middel van diere of moderne masjiene.

Die tweede soort: Minerale:

Onder die soorte wat uit die aarde voortkom: Minerale, Dit is wat uit die aarde gehaal word wat nie van dieselfde aard as die grond is nie; soos goud, silwer, yster en edelstene.

Die tyd wanneer Zakaat daarop verpligtend word:

Wanneer hy dit verkry en besit; moet hy die Zakaat onmiddellik uitbetaal, aangesien die verloop van 'n jaar nie 'n voorwaarde daarvoor is nie. Die Nisab daarvan is dieselfde as die Nisab vir goud en silwer, en hy betaal 'n kwart van een-tiende (2.5%) van die waarde daarvan uit.

Derdens: Zakaat op geldwaardes (Pryse):

Geldwaardes is: Goud, silwer en banknote (papiergeld), en die Zakaat daarop is verpligtend. En die bewys is die woorde van die Verhewene:

﴿...وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُمْسِكُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

"En diegene wat goud en silwer opgaar en dit nie op die pad van Allah bestee nie—gee vir hulle die tiding van 'n pynlike straf." [At-Tawbah: 34].

En in die Hadith:

﴿مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُوَدِّي فِيهَا حَقَّهَا؛ إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ﴾.

"Daar is geen eienaar van goud of silwer wat nie die reg daarop (Zakaat) nakom nie, of op die Dag van Opstanding sal dit vir hom in plate van vuur verander word."¹

Die geleerdes is dit eens oor die verpligting van

¹ Uitgee deur Bukhari (1402) en Muslim (2287).

Zakaat op goud en silwer, en banknote het dieselfde reël as goud en silwer omdat dit hulle plek ingeneem het in geldelike transaksies.

Die Nisab vir Zakaat op geldwaardes, en die bedrag wat daarop verskuldig is

Dit is die Nisab van goud of silwer; omdat banknote hulle plek ingeneem het as waardemiddels. As dit die Nisab van een van die twee bereik, word Zakaat verpligtend. Meestal word die Nisab van banknote vandag volgens silwer bereken, omdat dit goedkoper as goud is en dus vinniger die Nisab bereik. As 'n Moslem die ekwivalent van die waarde van 595 gram silwer besit, en 'n jaar verloop daarvoor, is Zakaat daarop verpligtend. Die waarde van 'n gram silwer verander van tyd tot tyd. Enigene wat 'n klein bedrag geld het en nie weet of dit die Nisab bereik het nie, moet silwerhandelaars vra na die waarde van 'n gram silwer, dit dan vermenigvuldig met 595, en die resultaat is die Nisab.

Voordeel: As hy die Zakaat op sy geld wil uitbetaal, deel hy die bedrag deur veertig, en die resultaat is die verskuldigde bedrag (2.5%).

Vierdens: Zakaat op handelsvoorraad ('Urud al-Tijarah):

Dit is wat voorberei is vir koop en verkoop met die doel om wins te maak. Handelsvoorraad sluit alle soorte bates behalwe kontant in; soos motors,

klere, tekstiele, yster, hout en ander dinge wat vir handel voorberei is.

Voorwaardes vir die verpligting van Zakaat op handelsvoorraad:

1- Dat hy dit deur sy eie dade verkry het; soos deur koop, verhuur, of ander maniere van verdienste.

2- Dat hy dit besit met die voorneme om handel te dryf; d.w.s. dat hy beoog om wins daarmee te maak, want dade word volgens voorneme beoordeel, en handel is 'n daad, dus moet die voorneme daarmee gepaard gaan soos met alle ander dade.

3- Dat die waarde daarvan die Nisab van een van die twee edelmetale (goud of silwer) bereik.

4- Die voltooiing van 'n jaar (Hawl) daarop.

Hoe om die Zakaat op handelsvoorraad uit te betaal:

Die voorraad word aan die einde van die jaar gewaardeer volgens een van die twee metale, goud of silwer. Sodra dit gewaardeer is en die Nisab van een van die twee edelmetale bereik het, betaal hy 'n kwart van een-tiende (2.5%) van die waarde daarvan uit.

Vyfdes: Zakaat al-Fitr (Aalmoese aan die einde van Ramadan):

Dit is die verpligte aalmoese aan die einde van die maand van Ramadan. Dit is in die tweede jaar

van die Hijrah verpligtend gemaak.

Die reël (Hukm) daarvan:

Zakaat al-Fitr is verpligtend op elke Moslem wat op die dag en nag van Eid meer kos besit as wat vir homself en sy gesin voldoende is. Zakaat al-Fitr is verpligtend op elke Moslem wat op die dag en nag van Eid meer kos besit as wat vir homself en sy gesin voldoende is. Vanweë die Hadith:

«فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ، وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَى، وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، مِنَ الْمُسْلِمِينَ».

"Die BoodsAPPER van Allah (Vrede en seëninge van Allah wees op hom) het Zakaat al-Fitr verpligtend gemaak op die slaaf en die vryman, die manlik en die vroulik, en die jong en die oud onder die Moslems."¹. "Farada" (het verpligtend gemaak) beteken: bindend en noodsaaklik gemaak.

Die wysheid agter die wetgewing daarvan:

Ibn Abbas (mag Allah tevrede wees met hulle beide) het gesê:

«فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ؛ طُهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ، وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ».

"Die BoodsAPPER van Allah (Vrede en seëninge van Allah wees op hom) het Zakaat al-Fitr verpligtend gemaak as 'n reiniging vir die een wat vas teen ydele praatjies en onbehoorlikheid, en as

¹ Uitgegee deur Bukhari (1432) en Muslim (984).

voedsel vir die behoeftiges."¹.

Die tyd van verpligting en betaling:

Zakaat al-Fitr word verpligtend met sonsondergang op die aand van Eid. Dit is aanbeveel om dit op die dag van Eid uit te betaal voordat 'n mens na die Eid-gebed gaan. Dit is nie toelaatbaar om dit tot ná die Eid-gebed uit te stel nie. As hy dit tot ná die Eid-gebed uitstel, moet hy dit steeds as 'n inhaalbetaling (Qada) uitbetaal, en hy pleeg 'n sonde deur dit verby die vasgestelde tyd uit te stel.

Dit is toelaatbaar om dit een of twee dae voor Eid te gee.

Die hoeveelheid en waaruit dit gegee word:

Een "Sa" van die algemene voedsel van die mense van die land; soos rys, dadels, koring of ander. Die maat van 'n "Sa" is ongeveer drie kilogram. Dit is nie toelaatbaar om die geldelike waarde daarvan te gee deur kontant in plaas daarvan te betaal nie, want dit is teenstrydig met die bevel van die BoodsAPPER (Vrede en seëninge van Allah wees op hom).

Die betaling van Zakaat en die ontvangers daarvan:

Die tyd van betaling:

Die Zakaat moet onmiddellik uitbetaal word

¹ Uitgegee deur Abu Dawud (1609) en Ibn Majah (1827).

sodra die tyd van verpligting aangebreek het. Dit is nie toelaatbaar om dit uit te stel nie, behalwe in die geval van noodsaaklikheid, soos wanneer die bates in 'n ver land is en hy niemand het om namens hom op te tree nie.

Die plek van betaling:

Dit is die beste om die Zakaat uit te betaal in die land waar die bates geleë is. Dit is toelaatbaar om dit van die land waar die bates is na 'n ander land oor te dra in die volgende gevalle:

a) As daar niemand in die land is wat Zakaat nodig het nie.

b) As daar 'n behoeftige familielid in die ander land is.

c) As daar 'n wetlike belang (Maslahah) is wat die oordrag vereis, soos die oordrag na gebiede waar Moslems deur hongersnood of oorstromings getref is.

Zakaat is verpligtend op die bates van 'n kind en 'n kranksinnige persoon weens die algemene aard van die bewyse; die voog van hul bates is verantwoordelik vir die uitbetaling daarvan namens hulle. Zakaat mag slegs met 'n voorneme (Niyyah) uitbetaal word. Vanweë sy uitspraak (Vrede en seëninge van Allah wees op hom): Vanweë sy uitspraak (Vrede en seëninge van Allah wees op hom):

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ».

"Dade word slegs volgens voorneme beoordeel."¹.

Ontvangers van Zakaat:

Daar is agt kategorieë wat uit Zakaat gegee word:

Die eerste kategorie: Die armes (Al-Fuqara):

Dit is diegene wat nie hul basiese behoeftes vir behuising, voedsel en klere kan bevredig nie. Die bedrag wat aan hulle gegee word uit Zakaat, is wat voldoende is vir hulself en hul afhanklikes vir 'n jaar.

Die tweede kategorie: Die behoeftiges (Al-Masakin):

Dit is diegene wat die meeste van hul behoeftes kan dek, maar nie alles nie; byvoorbeeld iemand wat 'n salaris het, maar dit is nie genoeg vir die hele jaar nie.

Die bedrag wat aan hulle uit Zakaat gegee word: Die res van wat nodig is vir hul eie onderhoud en dié van hul afhanklikes vir 'n jaar.

Die derde kategorie: Diegene wat daarmee werk (bestuurders van Zakaat):

Dit is diegene wat deur die owerheid aangestel is om Zakaat in te samel, te bewaar of aan die behoeftiges te lewer.

Die bedrag wat aan hulle uit Zakaat gegee word:

¹ Uitgegee deur Bukhari (1) en Muslim (1907).

'n Billike loon vir hul werk, mits hulle nie reeds 'n loon of salaris van die staat ontvang nie.

Die vierde kategorie: Diegene wie se harte gewen moet word:

Dit is almal van wie gehoop word dat die skenking sal lei tot hul bekering na Islam, die versterking van hul geloof, of om hul kwaad van die Moslems weg te hou.

Die bedrag wat aan hulle gegee word uit Zakaat: Soveel as wat nodig is om hul harte te wen.

Die vyfde kategorie: In slawerny (vrystelling van slawe):

Dit beteken: Die vrystelling van slawe en die "Mukatabin".

'n Mukatab is 'n slaaf wat 'n ooreenkoms aangegaan het om sy vryheid van sy eienaar te koop. Dit sluit ook die losprys van Moslem-krygsgevangenes in.

Die sesde kategorie: Diegene met skuld (Al-Gharimun), en hulle is van twee soorte:

Eerstens: Iemand wat skuld het vir sy eie basiese behoeftes en nie die middele het om sy skuld te betaal nie. Hy word gegee wat voldoende is om sy skuld te delg.

Tweedens: Iemand wat skuld aangegaan het om vrede tussen mense te bewerkstellig. Hy word gegee wat nodig is om sy skuld te delg, selfs al is hy ryk.

Die sewende kategorie: Op die pad van Allah (Fi Sabilillah):

Dit is diegene wat veg op die pad van Allah.

Die bedrag wat aan hulle uit Zakaat gegee word: Wat voldoende is vir hul stryd op die pad van Allah; insluitend vervoer, wapens, kos en ander benodigdhede.

Die agtste kategorie: Die reisiger (Ibn al-Sabil):

Dit is die reisiger wie se reisfonds opgebruik is of van wie dit gesteel is, en wat nie genoeg geld oor het om sy tuisland te bereik nie.

Die bedrag wat aan hom uit Zakaat gegee word: Soveel as wat nodig is om hom by sy tuisland te kry, selfs al is hy ryk in sy eie land.

Vierde Afdeling: Die Vas (Al-Sawm):

Die vas is:

Om Allah te aanbid deur te weerhou van dinge wat die vas verbreek vanaf dagbreek tot sonsondergang.

En dit is 'n pilaar van die pilare van Islam. En 'n verpligting van die verpligtinge van Allah die Verhewene. Dit is noodsaaklike kennis van die godsdienst. Die verpligting daarvan word bewys deur die Boek (Koran), die Sunnah en die konsensus van die Moslems.

Allah die Verhewene sê:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ﴾

وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ...

"Die maand van Ramadan is die een waarin die Koran neergestuurd is as 'n leiding vir die mensdom en duidelike bewyse van leiding en die onderskeid. Dus, wie ook al van julle die maand aanskou, laat hom daarin vas..." [Al-Baqarah: 185].

Voorwaardes vir die verpligting om Ramadan te vas:

1- Islam: Dit is dus nie geldig van 'n ongelowige nie.

2- Puberteit: Dit is nie verpligtend vir 'n kind nie. Maar die vas van 'n kind met onderskeidingsvermoë (Mumayyiz) is geldig en word as 'n vrywillige daad (Nafilah) vir hom getel.

3- Verstandelike vermoë: Die vas is nie verpligtend vir 'n kranksinnige persoon nie en is nie geldig van hom nie weens die gebrek aan voorneme (Niyah).

4- Die vermoë daartoe. Dit is nie verpligtend vir 'n siek persoon wat nie daartoe in staat is nie. En ook nie vir die reisiger nie. Hulle moet dit inhaal (Qada) wanneer die verskoning (siekte of reis) verby is. Vir die geldigheid daarvan by 'n vrou word vereis: die beëindiging van menstruasie en postnatale bloeding.

Die begin van die maand van Ramadan word deur een van twee dinge vasgestel:

a) Die aanskouing van die nuwemaan van Ramadan. Vanweë die uitspraak van die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom):

«صُومُوا لِرُؤُوسِهِ، وَأَفْطِرُوا لِرُؤُوسِهِ».

"Begin vas wanneer julle dit (die maan) sien, en hou op met vas wanneer julle dit sien."¹.

b) Die voltooiing van dertig dae van die maand Sha'ban, in die geval dat die nuwemaan nie gesien word nie, of as wolke, stof of iets dergeliks die aanskouing verhinder, vanweë sy uitspraak (Vrede en seëninge van Allah wees op hom):

«فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ؛ فَأَكْمِلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا».

"As dit vir julle bewolk is, voltooi dan die getal van Sha'ban as dertig dae."².

Die voorneme (Niyyah) tydens die vas:

Die vas, soos ander daade van aanbidding, is slegs geldig met 'n voorneme. Die tyd wanneer die voorneme verpligtend is vir 'n verpligte vas verskil van ander soorte vas, en die verduideliking is soos volg:

Eerstens: Die verpligte vas; soos die vas van Ramadan, inhaal-vaste (Qada) of geloftes (Nadhr). Die voorneme hiervoor moet gedurende die nag voor dagbreek gemaak word. Vanweë die uitspraak van die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees

¹ Uitgegee deur Bukhari (1810) en Muslim (1086).

² Uitgegee deur Bukhari (1909).

op hom):

«مَنْ لَمْ يُبَيِّتِ الصَّيَّامَ مِنَ اللَّيْلِ فَلَا صِيَامَ لَهُ».

"Wie ook al nie die voorneme vir die vas gedurende die nag maak nie, het geen vas nie."¹

Tweedens: Vrywillige vas (Nafilah). Dit is geldig vir 'n persoon om gedurende die dag die voorneme te maak. Op voorwaarde dat hy niks gebruik het wat die vas verbreek ná dagbreek nie.

Dinge wat die vas verbreek:

Eerstens: Geslagsgemeenskap. Wanneer dit plaasvind, is die vas ongeldig, en hy moet daardie dag inhaal. Saam met die inhaal-vas is 'n boetedoening (Kaffarah) verpligtend, naamlik: die vrystelling van 'n slaaf. As hy nie een vind nie, moet hy vir twee opeenvolgende maande vas. As hy nie daartoe in staat is nie weens 'n geldige verskoning, moet hy sestig behoeftiges voed, met 'n halwe "Sa" van die plaaslike voedsel vir elke behoefte.

Tweedens: Saadstorting (Ejakulasie) as gevolg van soen, aanraking, masturbasie of herhaalde kyk. In hierdie geval is slegs die inhaal-vas (Qada) verpligtend sonder boetedoening; want die boetedoening geld slegs vir geslagsgemeenskap. Wat die slapende persoon betref wat 'n nat droom het en storting ervaar; daar is niks op hom nie omdat dit buite sy beheer was; hy moet slegs die

¹ Uitgegee deur Ahmad (26457), Abu Dawud (2454) en al-Nasa'i (2331).

groot wassing (Ghusl) doen.

Derdens: Om opsetlik te eet of te drink: Vanweë die woorde van die Verhewene:

﴿...وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ...﴾

"En eet en drink totdat die wit draad van die swart draad van die dagbreek vir julle duidelik word. Voltooi dan die vas tot die nag..."

[Al-Baqarah: 187].

Maar wie ook al per ongeluk (vergetelheid) eet of drink; daar is niks op hom nie. Vanweë die Hadith:

«مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَكَلَّ أَوْ شَرِبَ، فَلَيْتَمَ صَوْمُهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ».

"Wie ook al vergeet terwyl hy vas, en dan eet of drink, laat hom sy vas voltooi, want dit is Allah wat hom gevoed en te drinke gegee het."¹

Vierdens: Om opsetlik op te gooi (vomeer). Maar die een wat teen sy wil opgooi; dit beïnvloed nie sy vas nie. Vanweë die uitspraak van die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom):

«مَنْ ذَرَعَهُ الْقِيءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلَيْقُضِ».

"Wie ook al teen sy wil opgooi, hoef nie die dag in te haal nie, maar wie opsetlik opgooi, moet dit

¹ Uitgegee deur Bukhari (6669) en Muslim (2709).

inhaal."¹.

Vyfdes: Om bloed uit die liggaam te laat trek deur kopping (Hijama), aarsteking of die trek van bloed om te skenk vir 'n pasiënt; hy verbreek sy vas met al hierdie dinge. Maar die trek van 'n klein bietjie bloed vir bloedtoetse; dit beïnvloed nie die vas nie. Net so ook die verlies van bloed buite sy beheer, soos 'n neusbloeding, wonde of die trek van 'n tand; dit beïnvloed nie die vas nie.

Diegene vir wie dit toelaatbaar is om die vas in Ramadan te verbreek:

Die eerste deel: Diegene vir wie dit toelaatbaar is om nie te vas nie, maar wat die vas moet inhaal (Qada):

Eerstens: 'n Siek persoon met 'n siekte waarvan hy kan herstel, as die vas hom skade berokken of te moeilik is vir hom.

Tweedens: Die reisiger; of hy nou moeite ervaar tydens die reis of nie.

En die bewys vir albei is die woorde van die Verhewene:

﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ...﴾

"...en wie ook al siek is of op 'n reis is, dan is daar 'n getal ander dae (om in te haal)."

[Al-Baqarah: 185].

¹ Uitgegee deur Abu Dawud (2380), al-Tirmidhi (719) en Ibn Majah (676).

Derdens: Die swanger vrou of die een wat borsvoed, as die vas te moeilik is vir hulle, of hulle of hul kinders skade kan berokken. Hulle word dieselfde as 'n siek persoon beskou, en dit is toelaatbaar vir hulle om nie te vas nie. Maar hulle moet die vas op 'n ander tyd inhaal.

Vierdens: Die menstruerende vrou en die een met postnatale bloeding; dit is verpligtend vir hulle om nie te vas nie. Hul vas is nie geldig nie, en hulle moet dit op ander dae inhaal.

Die tweede deel: Diegene vir wie dit toelaatbaar is om nie te vas nie, maar wat 'n boetedoening (Kaffarah/Fidya) moet gee sonder om in te haal:

Eerstens: 'n Siek persoon met 'n siekte waarvan geen herstel verwag word nie.

Tweedens: 'n Bejaarde persoon wat nie in staat is om te vas nie.

Hulle mag die vas verbreek en moet vir elke dag van Ramadan 'n behoefte persoon voed. Maar as die bejaarde die stadium van seniliteit bereik, verval die verpligting van hom; hy hoef nie te vas nie en daar is geen las op hom nie.

Die tyd vir inhaal-vaste en die reël oor uitstel:

Die inhaal van Ramadan-vaste moet plaasvind tussen daardie Ramadan en die volgende een. Dit is beter om so gou moontlik te haas met die inhaal daarvan. Dit is nie toelaatbaar om die inhaal-vaste uit te stel tot ná die volgende Ramadan nie.

Oorgelewer deur Aisha (mag Allah tevrede wees met haar):

«كَانَ يَكُونُ عَلَيَّ الصَّوْمُ مِنْ رَمَضَانَ، فَمَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقْضِيَ إِلَّا فِي شَعْبَانَ لِمَكَانِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ».

"Ek sou soms nog vaste van Ramadan verskuldig wees, en ek kon dit eers in Sha'ban inhaal vanweë my pligte teenoor die BoodsAPPER van Allah (Vrede en seëninge van Allah wees op hom)."¹

Enigeen wat die inhaal-vaste uitstel tot ná die volgende Ramadan, het twee moontlikhede:

1- Dat hy dit uitstel weens 'n geldige verskoning, soos dat sy siekte voortduur tot die volgende Ramadan; in hierdie geval moet hy slegs die vas inhaal.

2- Dat hy dit uitstel sonder 'n geldige verskoning; in hierdie geval pleeg hy 'n sonde deur die uitstel, hy moet berou toon (Tawbah), die vas inhaal, en 'n behoeftige persoon voed vir elke dag.

Vrywillige vas vir die een wat nog inhaal-vaste verskuldig is:

Enigeen wat nog vaste van Ramadan moet inhaal; dit is die beste om dit eers te doen voor enige vrywillige vas. Maar as die vrywillige vas een is waarvan die tyd verbygaan — soos die vas van Arafah en Ashura — dan mag hy dit voor die inhaal-vas doen; want die tyd vir die inhaal-vas is wyd,

¹ Uitgee deur Bukhari (1849) en Muslim (1846).

terwyl Ashura en Arafah se tyd verbygaan. Maar hy mag nie die ses dae van Shawwal vas behalwe ná die inhaal-vaste nie.

Wat verbode is om te vas:

1- Die vas op die dag van Eid al-Fitr en die dag van Eid al-Adha; vanweë die verbod daarop.

2- Die vas tydens die dae van Tashriq in die maand Dhul-Hijjah. Behalwe vir die Pelgrim (Mutamatti' of Qarin) tydens die Hajj as hy nie 'n offerdier kan vind nie. Die dae van Tashriq is: die elfde, twaalfde en dertiende dag van die maand Dhul-Hijjah.

3- Die dag van twyfel (Yawm al-Shakk) as gevolg van twyfel, wat die dertigste dag van Sha'ban is. In die geval waar die nag daarvan bewolk of stowwerig is, wat die aanskouing van die nuwemaan verhinder.

Wat afkeurswaardig (Makruh) is om te vas:

- a) Om die maand Rajab alleen (uitsluitlik) te vas.
- b) Om Vrydag alleen te vas, vanweë die verbod daarop. But if he fasts a day before or after it, the dislike disappears.

Wat aanbeveel word (Sunnah) om te vas:

- a) Ses dae van die maand Shawwal.
- b) Die vas van die eerste nege dae van Dhul-Hijjah, waarvan die belangrikste die dag van Arafah is, behalwe vir die pelgrim (Hajji); dit is nie vir hom 'n Sunnah om te vas nie. Die vas daarvan bring

vergifnis (versoening) vir twee jaar se sondes.

c) Om drie dae van elke maand te vas, en dit is die beste om dit op die "Wit Dae" te doen, naamlik: die dertiende, veertiende en vyftiende.

d) Om elke week op Maandae en Donderdae te vas, want die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom) het op hierdie dae gevas omdat die dade van die dienaars op hierdie dae (voor Allah) vertoon word.

Vrywillige vas:

a) Die vas van Dawūd (mag vrede met hom wees); hy het een dag gevas en die volgende dag sy vas gebreek..

b) Die vas van Allah se maand, Muharram; dit is die beste maand waarin dit aanbeveel word om te vas. Die belangrikste is die dag van Ashura, wat die tiende van Muharram is, en 'n mens vas die negende dag saam daarmee as gevolg van die uitspraak van die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom):

«لَيْنُ يَقِیْتُ إِلَى قَابِلٍ لِأَصُومَنَّ التَّاسِعَ».

"As ek tot aanstaande jaar lewe, sal ek beslis die negende dag ook vas."¹. En dit bring vergifnis vir die sondes van die voorafgaande jaar.

Vyfde Afdeling: Die Hajj en Umrah

¹ Uitgegee deur Muslim (1134).

Taalkundig beteken Hajj: Die voorneme (of doelwit). In die wetgewing (Shari'ah) beteken dit: Om met die voorneme na die Heilige Huis van Allah en die heilige plekke te gaan op 'n spesifieke tyd om spesifieke rituele uit te voer.

Umrah: Taalkundig beteken dit: 'n Besoek.

In die wetgewing (Shari'ah) beteken dit: 'n Besoek aan die Heilige Huis op enige tyd om spesifieke rituele uit te voer.

Die Hajj is een van die pilare van Islam en een van sy groot fondamente. Dit is in die negende jaar van die Hijrah verpligtend gemaak. Die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom) het slegs een Hajj uitgevoer; naamlik die "Afskeids-Hajj" (Hujjat al-Wada').

Die Hajj is een maal in 'n leeftyd verpligtend vir die een wat daartoe in staat is. Enigiets meer as dit is vrywillig. Wat die Umrah betref, dit is verpligtend volgens die mening van baie geleerdes. Dit word bewys deur die uitspraak van die Profeet (Vrede en seëninge van Allah wees op hom) toe hy gevra is: Is daar 'n Jihad vir vroue? Hy het geantwoord:

«نَعَمْ، عَلَيْهِنَّ جِهَادٌ لَا قِتَالُ فِيهِ: الْحَجُّ وَالْعُمْرَةُ».

«Ja, op hulle is daar jihad waarin daar geen geveg is nie: die Hajj en die Umrah»¹.

¹ Oorgelewer deur Ahmad onder nommer (25198), en Al-Nasa'i onder nommer (2627), en Ibn Majah onder nommer (2901).

Voorwaardes vir die verpligting van Hajj en Umrah:

- 1- Islam
- 2- Verstand (Die Rede)
- 3- Puberteit (Volwassenheid)
- 4- Vryheid
- 5- Vermoë (Al-Istita'ah)

En vir die vrou word 'n sesde voorwaarde bygevoeg; en dit is die teenwoordigheid van die Mahram wat saam met haar reis om dit uit te voer, want dit is nie vir haar toelaatbaar om te reis vir Hajj of vir enigiets anders sonder 'n mahram nie, vanweë sy woorde (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus):

«لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ، وَلَا يَدْخُلُ عَلَيْهَا رَجُلٌ إِلَّا وَمَعَهَا مَحْرَمٌ».

«'n Vrou mag nie reis nie behalwe saam met 'n mahram, en geen man mag by haar ingaan nie behalwe as sy 'n mahram by haar het nie»¹.

En die mahram van die vrou is: haar man, of diegene vir wie dit verbode is om met haar te trou met 'n ewige verbod; deur bloedverwantskap; soos haar broer, haar pa, haar oom aan vaderskant, die seun van haar broer, en haar oom aan moederskant, of as gevolg van 'n toelaatbare rede; soos 'n broer

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari onder nommer (1862), en Muslim onder nommer (1341).

deur soog (borsvoeding), of deur aanverwantskap; soos die man van haar ma en die seun van haar man.

En die vermoë (Al-Istita'ah): dit is: die materiële en fisiese vermoë, deurdat dit vir hom moontlik is om te ry en die reis te verduur, en dat hy die geld vind vir sy behoeftes wat hom sal toereik vir die gaan en die terugkoms, en ook dat hy vind wat genoeg is vir sy kinders en diegene vir wie hy verplig is om te onderhou totdat hy na hulle terugkeer.

En dat die pad na Hajj veilig moet wees vir sy persoon en sy besittings.

En wie in staat is met sy geld maar nie met sy liggaam nie, deurdat hy oud en verswak is of siek is met 'n chroniese siekte waarvan geen genesing verwag word nie; hy is verplig om iemand aan te stel wat namens hom die Hajj en die Umrah sal uitvoer.

En daar word twee voorwaardes gestel vir die een wie se verteenwoordiging in Hajj en Umrah geldig is:

1- Dat hy een moet wees van wie die uitvoering van die verpligte Hajj geldig is, en hy is die volwasse Moslem met verstand.

2- Dat hy reeds die Hajj van Islam namens homself uitgevoer het.

Die plekke van die begin van die gewyde staat (Mawaqit al-Ihram):

Die Mawaqit: meervoud van Miqat, en dit is taalkundig: Die grens. En wetlik: Dit is die plek van die aanbidding of die tyd daarvan.

Vir die Hajj is daar tydelike en pleklike mawaqit:

a- Die tydelike mawaqit: Allah het hulle genoem met Sy woorde:

﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ...﴾

"Die Hajj is in bekende maande. So wie ook al die Hajj daarin verpligtend maak..." [Al-Baqarah: 197].

En hierdie maande is: Shawwal, Dhul Qa'dah, en tien dae van Dhu al-Hijjah.

b- Die pleklike mawaqit: En dit is die grense wat die pelgrim nie mag oorskry na Mekka toe sonder Ihram nie, en hulle is soos volg:

1- Dhu al-Hulayfah: Miqat van die mense van Madinah.

2- Al-Juhfah: Miqat van die mense van die Levant (Sham), Egipte en die Maghreb.

3- Qarn al-Manazil: En dit is vandag bekend as Al-Sayl; miqat van die mense van Najd.

4- Dhat 'Irq: Miqat van die mense van Irak.

5- Yalamlam: Miqat van die mense van Jemen.

En wie se woning nader as hierdie mawaqit is; hy begin sy Ihram vir Hajj en Umrah vanaf sy woning. En wie van die mense van Mekka is; hulle begin hul Ihram vanaf Mekka, en hulle hoef nie uit te gaan na die Miqat vir die Ihram nie. Maar vir die

Umrah; gaan hulle uit na die naaste grens buite die Heilige Gebied (al-Hill), en begin hul Ihram. En wie die Hajj of die Umrah wil doen, moet met hulle begin vanuit die plekke wat die Boodskapper (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) vasgestel het, en dit is die pleklike mawaqit wat reeds verduidelik is, dit is dus nie toelaatbaar vir die een wat die Hajj of die Umrah wil doen om dit te oorskry sonder Ihram nie.

- Elkeen wat verby die genoemde mawaqit gaan en nie van die mense van daardie plekke is nie; hy begin sy Ihram daarvandaan.

- Wie se pad na Mekka is, en hy gaan nie verby een van die genoemde mawaqit op land of op see of in die lug nie; hy begin sy Ihram wanneer hy parallel is met die naaste Miqat aan hom, vanweë die woorde van Umar bin al-Khattab (mag Allah tevrede wees met hom): «Kyk na die posisie parallel daarmee op julle pad»¹.

- Wie se reis vir die uitvoering van die rituele van Hajj of Umrah deur middel van 'n vliegtuig is, hy is verplig om sy Ihram te begin wanneer die vliegtuig verby die posisie parallel aan die Miqat op sy pad gaan, en dit is nie vir hom toelaatbaar om die Ihram uit te stel totdat die vliegtuig by die lughawe land nie.

¹ Oorgelewer deur Al-Bukhari onder nommer (1531).

Die Ihram:

Dit is die voorneme om die ritueel te begin; so in die Hajj is dit: die voorneme om met die Hajj te begin, en in die Umrah is dit die voorneme om met die Umrah te begin. En hy is nie in die gewyde staat (muhrim) nie behalwe as hy die voorneme het om die ritueel te begin. Maar die bloote dra van die Ihram-klere sonder die voorneme is nie Ihram nie.

Aanbevole dade van die Ihram:

1- Die was van die hele liggaam (Ghusl) voor die Ihram.

2- Die aanbring van parfuim deur die man op sy liggaam, nie op sy Ihram-klere nie.

3- Sy Ihram in twee wit doeke (onderkleed en bokleed) en sandale.

4- Dat hy die Ihram begin terwyl hy ry en na die Qiblah kyk.

Soorte rituele (Ansak):

Die Muhrim word die keuse gegee tussen enige van die drie rituele, en hulle is:

1- Al-Tamattu'; dit is dat hy die Ihram begin vir die Umrah in die maande van Hajj, en dit klaarmaak, dan die Ihram begin vir die Hajj in dieselfde jaar.

2- Al-Ifrad; dit is dat hy die Ihram slegs vir die Hajj begin vanaf die Miqat, en in sy gewyde staat bly totdat hy die dade van Hajj uitvoer.

3- Al-Qiran; dit is dat hy die Ihram begin vir die Hajj en die Umrah saam, of hy begin die Ihram vir

die Umrah, en voeg dan die Hajj daarby voor hy met die Tawaf daarvan begin, so hy beoog die Umrah en die Hajj vanaf die Miqat, of voor die aanvang van die Tawaf van die Umrah, en hy doen die Tawaf vir albei en die Sa'i.

En op die een wat Tamattu' en Qiran doen is daar 'n offergawe (fidyah), as hy nie van die inwoners van die Heilige Moskee is nie.

En die beste van hierdie drie rituele is: Al-Tamattu'; omdat die Profeet (mag die vrede en seëninge van Allah op hom rus) sy metgeselle dit beveel het¹. Dan Al-Qiran; omdat dit Hajj en Umrah is, dan Al-Ifrad.

c) Wanneer hy dan sy Ihram begin met een van hierdie rituele; sê hy die Talbiyah onmiddellik na sy Ihram, dan sê hy:

«لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ لَا شَرِيكَ لَكَ».

«Hier is ek, o Allah, hier is ek, hier is ek, U het geen deelgenoot nie, hier is ek, voorwaar die lof en die guns behoort aan U en die koninkryk, U het geen deelgenoot nie»².

En dit is 'n Sunnah, en dit is aanbevole om dit baie te doen, en die man sê dit hardop, en die vroue sê dit sag.

¹ Oorgelewer deur Muslim onder nommer (1211).

² Oorgelewer deur Al-Bukhari, onder nommer (1549).

Die tyd daarvan: Die tyd daarvan begin na die Ihram, en die laaste tyd daarvan is soos volg:

Eerstens: Die een wat Umrah doen stop daarmee voordat hy met die Tawaf begin.

Tweedens: Die pelgrim stop daarmee wanneer hy begin om die Jamrat al-Aqabah te gooi op die dag van Eid.

Verbode dade van die Ihram (Mahzurat):

Die eerste verbod: Die skeer van hare of die sny daarvan of die uittrek daarvan van enige plek van sy liggaam.

Die tweede verbod: Die knip van naels of die sny daarvan van hand of voet sonder 'n verskoning, maar as 'n nael breek en hy verwyder dit, dan is daar geen boete op hom nie.

Die derde verbod: Die bedekking van die man se kop met iets wat daaraan raak, soos: die mus (taqiyah) en die kopdoek (ghutra).

Die vierde verbod: Die dra deur die man van kleding wat volgens die maat van die liggaam of 'n deel daarvan gemaak is (makhit); soos 'n hemp of 'n tulband of broeke. En "makhit": is dit wat gemaak is volgens die maat van die ledemaat soos leerskoene en handskoene en sokkies, maar wat die vrou betref, sy dra van die klere wat sy wil tydens die Ihram as gevolg van haar behoefte aan bedekking, behalwe dat sy nie die niqab (burqa') dra nie, en sy bedek haar gesig met iets anders soos

die sluier (khimar) en die mantel (jilbab) as vreemde mans by haar verbygaan, en sy dra nie handskoene aan haar handpalms nie.

Die sesde verbod: Die doodmaak van wild van die land en die jag daarop, so die Muhrim jag nie enige landwild nie, en hy help nie met die jag daarop nie, en hy slag dit nie.

En dit is verbode vir die Muhrim om te eet van dit wat hy gejag het, of wat vir hom gejag is, of waar hy gehelp het met die jag daarop; want dit is soos 'n dooie dier vir hom.

En dit is verbode vir die Muhrim om te eet van dit wat hy gejag het, of wat vir hom gejag is, of waar hy gehelp het met die jag daarop; want dit is soos 'n dooie dier vir hom.

Maar wat die jag van die see betref; dit is nie verbode vir die Muhrim om dit te jag nie. En dit is nie vir hom verbode om mak diere te slag soos hoenders en vee nie; want dit is nie wild nie.

Die sewende verbod: Die sluit van 'n huwelikskontrak vir homself of vir 'n ander, of om 'n getuie daarvan te wees.

Die agtste verbod: Geslagsgemeenskap; so wie geslagsgemeenskap het voor die eerste ontbinding van die Ihram (al-tahallul al-awwal); sy ritueel is vernietig, en hy is verplig om voort te gaan en sy rituele te voltooi, en hy moet dit in die tweede jaar inhaal, en hy moet 'n kameel offer. En as dit na die

eerste ontbinding is; is sy ritueel nie vernietig nie, maar hy moet 'n offergawe (bloed) gee.

En die vrou is daarin soos die man as sy instemmend was.

Die negende verbod: Liggaamlike aanraking minder as geslagsgemeenskap, dit is dus nie toelaatbaar vir die Muhrim om aan die vrou te raak nie, want dit is 'n middel tot die verbode gemeenskap, en wat bedoel word met aanraking: is die aanraak van die vrou met begeerte.

Die Umrah:

a- Pilare van die Umrah:

1- Die Ihram.

2- Die Tawaf.

3- Die Sa'i.

b- Verpligtinge van die Umrah:

1- Die Ihram vanaf die erkende Miqat.

2- Die skeer van die hare of die kortknip daarvan.

c- Die wyse van die Umrah:

Die eerste ding waarmee die een wat Umrah doen begin, is om sewe rondtes (shawt) te loop, wat by die Swart Steen (Al-Hajar al-Aswad) begin en daarby eindig, en hy moet tydens sy Tawaf in 'n toestand van reinheid wees, terwyl hy sy privaatdele vanaf die navel tot by die knie bedek, en dit is 'n Sunnah vir hom om die "Idtiba" te doen gedurende die hele Tawaf; dit is dat hy sy regterskouer ontbloot, en die bokleed (rida) onder

dit plaas, en die twee punte van die bokleed op sy linkerskouer plaas, en wanneer hy die sewende rondte voltooi; stop hy die Idtiba, en bedek sy twee skouers met sy bokleed.

En hy draai na die Swart Steen, as dit vir hom moontlik is om dit te soen, soen hy dit, anders raak hy dit met sy regterhand aan as dit maklik is en soen sy hand, en as dit nie vir hom moontlik is om die Steen aan te raak nie, wys hy daarna deur sy regterhand op te lig terwyl hy sê: «Allahu Akbar» een keer, en hy soen nie sy hand nie, en hy stop nie, dan gaan hy voort met sy Tawaf; terwyl hy die Ka'bah aan sy linkerkant hou, en dit is 'n Sunnah om te "ramal" in die eerste drie rondtes, en die "Ramal": is om vinnig te loop met kort treetjies.

En wanneer hy verby die Jemenitiese Hoek (Al-Rukn al-Yamani) gaan -wat die vierde hoek van die Ka'bah is- as dit vir hom moontlik is, raak hy dit met sy regterhand aan sonder Takbeer en sonder om te soen, en as dit nie vir hom moontlik is om dit aan te raak nie, gaan hy voort en wys nie daarna nie en sê nie die Takbeer nie, en hy sê tussen die twee hoeke (die Jemenitiese en die Swart Steen):

﴿...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

"...Ons Heer, skenk aan ons die goeie in hierdie wêreld en die goeie in die Hiernamaals en beskerm ons teen die straf van die Vuur" [Al-Baqarah: 201].

En wanneer hy klaar is met die Tawaf; bid hy twee eenhede (rak'ahs) agter die Standplaas van Ibrahim (Maqam Ibrahim) (vrede op hom) as dit moontlik is, anders bid hy dit in enige plek in die Heilige Moskee, en dit is 'n Sunnah dat hy in die eerste eenheid na Al-Fatihah die Surah (Al-Kafirun) lees, en in die tweede eenheid na Al-Fatihah die Surah (Al-Ikhlâs), dan gaan hy na die plek van Sa'i (Al-Mas'a), en hy loop tussen Al-Safa en Al-Marwah sewe rondtes; die gaan is een rondte en die terugkom is een rondte.

En hy begin die Sa'i by Al-Safa, en klim daarop, of staan daarby, en om op Al-Safa te klim is beter as dit moontlik is, en hy lees by daardie geleentheid die woorde van die Verhevene:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

"Voorwaar, Al-Safa en Al-Marwah is van die simbole van Allah..." [Al-Baqarah: 158].

En dit is aanbevole om na die Qiblah te draai, Allah te prys, Sy grootheid te verklaar (Takbeer), en te sê:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

«Daar is geen godheid behalwe Allah alleen nie, en Allah is die Grootste, daar is geen godheid behalwe Allah alleen nie, Hy het geen deelgenoot

nie, aan Hom behoort die koninkryk en aan Hom behoort die lof, Hy gee lewe en Hy laat sterf, en Hy is oor alle dinge magtig, daar is geen godheid behalwe Allah alleen nie, Hy het Sy belofte nagekom, Sy dienaar gehelp, en die vyandige groepe alleen verslaan»¹. Dan smee (dua) hy met wat moontlik is terwyl hy sy hande ophef, en hy herhaal hierdie gedenking (dhikr) en smeking drie keer, dan gaan hy af, en loop na Al-Marwah, totdat hy by die eerste groen paal (Al-Alam) kom, dan loop die man vinnig totdat hy by die tweede groen paal kom, maar wat die vrou betref, dit is nie vir haar voorgeskryf om vinnig tussen die twee pale te loop nie omdat sy "awrah" is, maar dit is vir haar voorgeskryf om gedurende die hele Sa'i te loop, dan loop hy voort, en klim op Al-Marwah of staan daarby, en om daarop te klim is beter as dit moontlik is, hy sê en doen op Al-Marwah soos hy op Al-Safa gesê en gedoen het, behalwe vir die lees van die vers, en dit is die woorde van die Verhevene:

﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

"Voorwaar, Al-Safa en Al-Marwah is van die simbole van Allah..." want dit word slegs voorgeskryf by die klim op Al-Safa in die eerste rondte alleenlik, dan gaan hy af, en loop in die plek

¹ Oorgelewer deur Muslim, onder nommer (1218).

van loop, en loop vinnig in die plek van vinnig loop, totdat hy by Al-Safa uitkom, hy doen dit sewe keer, die gaan is een rondte en die terugkom is een rondte. En dit is aanbevole om in sy Sa'i baie gedenkinge (dhikr) en smekinge (dua) te doen met wat ook al moontlik is, en dat hy rein moet wees van die groot en klein onreinheid, maar as hy die Sa'i sonder reinheid sou doen, is dit voldoende vir hom, net so, as 'n vrou menstrueer of nageboortelike bloeding het na die Tawaf; kan sy die Sa'i verrig, en dit is voldoende vir haar; omdat reinheid nie 'n voorwaarde in die Sa'i is nie, maar dit is slegs aanbevole daarin.

Wanneer hy dan die Sa'i voltooi; skeer hy sy kop of sny dit kort, en die skeer is beter vir die man.

En hiermee het hy die rituele van die Umrah voltooi.

Die Hajj:

a- Pilare van die Hajj:

1- Die Ihram.

2- Die staan by Arafah.

3- Tawaf al-Ifadah.

4- Die Sa'i.

b- Verpligtinge (Wajibaat) van die Hajj:

1- Die Ihram vanaf die Miqat.

2- Die staan by Arafah op die negende dag van Dhu al-Hijjah tot die ondergang van die son vir die een wat gedurende die dag daar gestaan het.

3- Die oornag by Muzdalifah op die nag van die tiende van Dhu al-Hijjah tot die helfte van die nag.

4- Die oornag by Mina gedurende die nagte van die dae van Tashriq.

5- Die gooi van die klippies (Ramy al-Jimar).

6- Die skeer van die hare of die kortknip daarvan.

7- Die afskeid-tawaf (Tawaf al-Wada').

c- Die wyse van die Hajj:

Dat die Moslem die Talbiyah doen vir die Hajj wanneer hy die Miqat bereik as "Mufrid" as die tyd min is, en wanneer hy in Mekka aankom doen hy die Tawaf en die Sa'i, en hy bly in sy staat van Ihram totdat hy na Arafat vertrek op die dag van Arafah, die negende dag, en hy bly daar tot die ondergang van die son,

dan vertrek hy daarvandaan terwyl hy die Talbiyah sê na Muzdalifah, en hy vertoef daar totdat hy die Fajr-gebed bid, dan bly hy daar terwyl hy Allah gedenk en die Talbiyah sê en smekinge doen totdat dit lig word,

wanneer dit dan lig word vertrek hy na Mina voor die opkoms van die son, dan gooi hy die Jamrat al-Aqabah met sewe klippies, dan skeer hy of sny hy kort, en die skeer is beter,

dan doen hy die Tawaf al-Ifadah, en die eerste Sa'i is voldoende vir hom, en hiermee is sy Hajj voltooi, en hy het die volledige ontbinding (Al-Tahallul) verkry.

En wat vir hom oorbly is die gooi van die klippies op die elfde en twaalfde dag, as hy haastig is; dan gooi hy die drie Jimar, elke Jamrah met sewe klippies, hy sê die Takbeer met elke klippie, hy begin met die kleinste een wat na die Al-Khayf-moskee volg, dan die middelste een, dan die Jamrat al-Aqabah wat die laaste een is, elke Jamrah gooi hy met sewe klippies. En as hy wil vertraag na die twaalfde dag; gooi hy op die dertiende dag volgens die wyse van sy gooi op die twaalfde en elfde dag.

En die tyd van die gooi: na die daling van die son (Zawal) in die drie dae.

En as hy vertrek op die twaalfde dag voor die ondergang van die son dan is daar geen fout daarmee nie, maar as hy bly totdat hy op die dertiende dag na die Zawal gooi, dan is dit beter, vanweë die woorde van die Verhevene:

{...فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى...}

"...so wie ook al haastig is in twee dae dan is daar geen sonde op hom nie, en wie ook al vertraag dan is daar geen sonde op hom nie; vir die een wat godvresend is..."

[Al-Baqarah: 203].

En as hy wil reis; doen hy die afskeid-tawaf sewe rondtes sonder Sa'i.

En dit is beter as hy nie 'n offerdier (Hady) by hom het nie: dat hy die Ihram begin vir Umrah as

"Mutamatti'", dan die Talbiyah doen vir die Hajj op die agtste dag, en die dade van Hajj doen wat vooraf genoem is, en as hy die Ihram vir Hajj en Umrah saam begin dan is daar geen fout daarmee nie, en dit word "Qiran" genoem, en dit is dat hy die Ihram vir Umrah en Hajj saam begin met een Tawaf en een Sa'i.

Die derde hoofstuk: Wat verband hou met die transaksies (Al-Mu'amalat)

Die geleerdes (mag Allah hulle genadig wees) het die kennis verduidelik wat verpligtend is om aan te leer as 'n individuele verpligting (Wujuban 'Ayniyan), en hulle het gepraat oor die hoeveelheid wat 'n verpligting (Fard 'Ayn) op elke Moslem is om te leer, en hulle het daarvan genoem: die aanleer van die reëls van verkope vir die een wat in handel werk, sodat hy nie in die verbode (Haram) of in rente (Riba) val terwyl hy nie weet nie, en daar is van sommige van die metgeselle (mag Allah tevrede wees met hulle) oorgelewer wat dit ondersteun.

Umar bin al-Khattab (mag Allah tevrede wees met hom) het gesê: «Niemand mag in ons mark verkoop nie behalwe die een wat begrip in die godsdiens verkry het»¹.

¹ Oorgelewer deur Al-Tirmidhi onder nommer (487), en hy het gesê: "Hasan Gharib". En Al-Albani het dit as goed (Hasan) verklaar.

Ali bin Abi Talib (mag Allah tevrede wees met hom) het gesê: «Wie ook al handel dryf voor hy begrip verkry het; hy sal in rente verstriek raak,. Dit wil sê: hy sal in rente val»¹.

Ibn Abidin het gesê terwyl hy van Al-'Alami aanhaal: "En dit is verpligtend op elke manlike en vroulike belaste persoon na sy aanleer van die kennis van godsdiens en leiding, die aanleer van die kennis van Wudhu en Ghusl en die gebed en die vas en die kennis van Zakah vir die een wat die minimum bedrag (Nisab) besit, en die Hajj vir die een op wie dit verpligtend geword het en verkope vir die handelaars, sodat hulle hulself kan weerhou van twyfelagtige sake en afgekeurde dade in alle transaksies, en so ook die mense van ambagte, en elkeen wat homself besig hou met iets, is die kennis daarvan en die reël daarvan op hom verpligtend sodat hy homself kan weerhou van die Haram daarin"².

Al-Nawawi (mag Allah hom genadig wees) het gesê: "Wat die verkope en die huwelik en soortgelyke dinge betref van dit waarvan die grondslag nie verpligtend is nie, so dit is verbode om daarmee te begin behalwe na die kennis van die voorwaarde daarvan"³.

¹ Kyk: Mughni al-Muhtaj (2/22).

² Hashiyah Ibn Abidin (1/ 42).

³ Kyk: Al-Majmu' (1/ 50).

En hierdie is sommige van die reëls wat verband hou met finansiële transaksies, waarmee die Islamitiese Sharia gekom het:

1- Toelaatbaarheid van alles waarin daar 'n suiwer of oorheersende voordeel is; soos die verkoop en koop van toelaatbare dinge en die huurkontrak en die Shuf'ah¹.

2- Die wettigheid van alles waarin daar 'n waarborg vir die regte van mense en die bewaring daarvan is; soos die pand (Al-Rahn) en die getuienis.

3- Die wettigheid van alles waarin daar 'n voordeel vir die kontrakterende partye is; soos die ontbinding (Al-Iqalah) en die keuse (Al-Khiyar) en die voorwaardes in die verkoping.

4- Die verbod op alles wat onreg teenoor mense behels, en die verbruik van hulle besittings op 'n onregmatige wyse; soos rente, diefstal (Al-Gasb) en monopolie (Al-Ihtikar).

5- Die wettigheid van alles waarin daar samewerking op die goeie is; soos die lening (Al-Qard), die bruikleen (Al-'Ariyah) en die bewaring (Al-Wadi'ah).

6- Die verbod op alles wat die verbruik van geld behels sonder werk of voordeel of moeite; soos

¹ Al-Shuf'ah: Dit is die reg van die vennoot om die aandeel van sy vennoot weg te neem van die een na wie dit oorgedra is teen 'n finansiële vergoeding.

dobbel en rente.

7- Die verbod op elke transaksie waarin onkunde (Al-Jahalah) en onsekerheid (Al-Garar) oorheers; soos die verkoop deur 'n persoon van dit wat hy nie besit nie en die verkoop van die onbekende.

8- Die verbod op alles waarin daar 'n slinkse plan na die Haram is; soos die verkoop van Al-'Einah¹.

9- Die verbod op dit wat aflei van die gehoorsaamheid aan Allah; soos die verkoop na die tweede oproep van die Vrydaggebed.

10- Die verbod op alles waarin daar skade is, of wat vyandigheid tussen Moslems veroorsaak; soos die verkoop van verbode dinge, en die verkoop deur 'n man bo-oor die verkoop van sy broer.

En wanneer 'n saak se reël vir die Moslem onduidelik is; dan vra hy die geleerdes daaroor, en hy begin nie daarmee nie behalwe na die kennis van die Sharia-reël daarin, soos die Verhevene gesê het:

﴿...فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

"...vra dan die mense van kennis as julle nie weet nie" [An-Nahl: 43].

Dit is wat moontlik was om te versamel, en Allah is die Een wat gevra word om ons te skenk met

¹ Die verkoop van Al-'Einah: Dit is dat 'n mens aan 'n ander iets verkoop teen 'n uitgestelde prys, en dit aan hom oorhandig, dan koop hy dit terug voordat hy die prys ontvang teen minder as daardie prys in kontant.

nuttige kennis en regverdige dade, voorwaar Hy is Vrygewig en Edelmoedig. En mag die seëninge en vrede van Allah op ons Profeet Mohammed en sy familie en sy metgeselle wees, 'n oorvloedige groet van vrede.

Wat die Moslem nie mag ignoreer nie.....	2
Inleiding.....	2
Hoofstuk Een:	3
Dit wat verband hou met die Geloofsbelydenis	3
Die eerste bespreking: Die betekenis van Islam en sy pilare:.....	3
Die belangrikheid van Eenheid:	3
Die betekenis van “die getuienis dat daar geen god is behalwe Allah nie”:	5
Wat betref die voorwaardes van (La ilaha illa Allah), dit is:	6
Die betekenis van die getuienis dat Muhammad die Boodskapper van Allah is:	7
Die tweede onderwerp: Die betekenis van imaan (geloof) en sy pilare.	9
1) Geloof in Allah, die Verhewe, en dit sluit drie sake in:.....	10
1- Geloof in Sy Ruboebiyyah (Heerskappy):	10
2- Geloof in Sy goddelikheid:	12
3- Geloof in die Name en Eienskappe (Asmaa wa Sifaat):	15
2) Geloof in die engele:.....	23
3) Geloof in die Boeke:	24
4) Geloof in die Boodskappers (vrede op hulle):.....	25
5) Geloof in die Laaste Dag:.....	26
a- Geloof in die Opstanding:	27
b- Geloof in die Afrekening en die Vergelding:	27
c- Geloof in die Paradys en die Vuur:	27
6) Geloof in die Voorbeskikking (Al-Qadr), die goeie en die	

slegte daarvan:.....	28
Die derde bespreking: Volmaaktheid van Geloof (Al-Ihsan):.....	30
Die vierde bespreking: 'n Kort opsomming van die beginsels van die mense van die Sunnah en die Gemeenskap (Ahl al-Sunnah wa al-Jama'ah):.....	31
Die tweede hoofstuk: Wat verband hou met die aanbiddings (Ibadat).....	32
Die eerste bespreking: Reinheid (At-Taharah):.....	33
Eerstens: Die afdelings van water:.....	33
Tweedens: Onsuiwerheid (najasah).	33
Derdens: Dit wat verbode is vir iemand in 'n toestand van hadath om te doen.	37
Vierdens: Die etiket en maniere wanneer 'n mens die toilet gebruik.	39
Vyfdens: Die reëls van istinja' en istijmar.....	40
Sesdens: Die reëls van wudu (rituele wassing).....	41
Sewendes: Reëls vir die vee oor die leerskoene (khuffayn) en sokkies (jawrabayn):.....	43
Agtstes: Reëls van die droë reiniging (Tayammum):.....	45
Negendes: Reëls van menstruasie (Hayd) en nageboorte (Nifas):.....	48
Die tweede bespreking: Die gebed (As-Salah):.....	50
Eerstens: Reëls van die Adhan en die Iqamah:.....	50
Tweedens: Die posisie van die gebed en die voortreflikheid daarvan:.....	54
Derdens: Voorwaardes van die gebed:.....	56
Vierdens: Pilare van die gebed:.....	58
Vyfdens: Verpligtinge (Wajibaat) van die gebed:.....	63
Sesdens: Gebruike (Sunan) van die gebed:.....	64

Sewendes: Die wyse van die gebed:	67
Agtstens: Dinge wat in die gebed afgekeur word.	73
Negende: Dinge wat die gebed ongeldig maak.	73
Tiende: Sujood as-sahw, dit wil sê die neerbuiging van vergeetagtigheid.	74
Een-en-tien: Tye wanneer gebed verbode is:.....	76
Twaalfde: Gemeenskapsgebed:	77
Dertiende: Die gebed van vrees (Salat al-Khawf).	80
Vorm van die gebed van vrees:.....	80
Veertiende: Die Vrydag-gebed (Salat al-Jumu'ah):	82
Vyfdes: Aanbevole handeling op die dag van Vrydag: ..	84
Hoe om die Vrydag-gebed te haal:	85
Vyftiende: Die gebed van mense met verskonings (beperkings):.....	85
Sestiende: Die gebed van die twee Eids:.....	89
Sewentiende: Die verduisteringsgebed (Salat al-Kusuf):	92
Agtiende: Die gebed vir reën (Salat al-Istisqa):.....	94
Negentiende: Die reëls van begrafnisse (Janaza):.....	95
Derde Afdeling: Zakaat (Verpligte Aalmoese):	99
1- Definisie van Zakaat en die status daarvan:	99
2- Voorwaardes vir die verpligting van Zakaat:.....	100
3- Bates waarop Zakaat verpligtend is:	101
Vierde Afdeling: Die Vas (Al-Sawm):	114
Voorwaardes vir die verpligting om Ramadan te vas: ..	115
Vyfde Afdeling: Die Hajj en Umrah	123
Voorwaardes vir die verpligting van Hajj en Umrah:	125
Die plekke van die begin van die gewyde staat (Mawaqit al-Ihram):	126
Die Ihram:	129

Die Umrah:.....	133
Die Hajj:.....	137
Die derde hoofstuk:	140
Wat verband hou met die transaksies (Al-Mu'amalat).140	

af227v3.1 - 13/07/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

